

Helga Zepp-LaRouche: Tyskland er i eksistentiel fare! Vi har brug for et kursskifte!

Den 5. november (Neue Solidarität) – Tyskland befinder sig i en dobbelt akut fare: Vi er ved at miste næsten alt, hvad vi har opbygget økonomisk i årtierne efter Anden Verdenskrig, og for det andet er der en akut fare for, at vi bliver en krigsskueplads i en global atomkrig. Landet er langt fra at have en regering, der tager sin ed om at forhindre skade på det tyske folk alvorligt, idet den har mindst to ministre, der fuldt ud støtter denne politik, som tydeligvis er diametralt modsat vores lands grundlæggende interesser.

I de kommende uger og måneder trues millioner af mennesker i Tyskland af forarmelse, og hundredtusindvis af virksomheder trues af konkurs. Det er ikke Putins skyld, som massemedierne forsøger at få os til at tro i en kontinuerlig mediespærreild, men det er den kendsgerning, at Tyskland truer med at blive det land, der kan lide den største samlede skade i den geopolitiske konfrontation mellem USA og Storbritannien på den ene side og Rusland og Kina på den anden side. I denne sammenhæng er Ukraine også kun en bonde, der kan ofres.

Det virkelige problem er, at Kina har realiseret en hidtil uset økonomisk fremgang i løbet af de sidste 40 år og har løftet 850 millioner (!) af sine borgere ud af fattigdom – ti gange så mange mennesker som i Tyskland! – og har skabt en velhavende middelklasse på omkring 400 millioner, som er ved at vokse til 600 millioner og vil have dobbelt så mange medlemmer som USA's borgere. Kinas fremgang har været en inspiration for hele Asien og i alt 150 udviklingslande, der samarbejder med Kina om Silkevejsinitiativet – ikke fordi Kina har imperiale hensigter, men fordi det er første gang, de har haft en chance for at bryde ud af arven fra kolonialisme,

fattigdom og underudvikling.

“Vesten” brugte derimod ikke den systemiske krise i 2008 til netop at tage fat på de underliggende årsager – kasinoøkonomien – men tændte for seddelpressen og har siden pumpet mange billioner ind i systemet ved at lade seddelpressen køre, hvilket sammen med andre faktorer såsom boomerangeffekten af sanktionerne mod Rusland nu manifesterer sig som hyperinflation.

Med andre ord er det neoliberale system håbløst bankerot, og det er netop derfor, at Kinas og BRI's system, der er baseret på reel økonomisk vækst, betragtes som en “systemisk rival”.

Tysklands velstand i de seneste årtier har i høj grad været baseret på billig energi fra Rusland og et voksende eksportmarked i Kina. Hvis Tyskland efter en fuldstændig afbrydelse af forbindelserne med Rusland nu skulle afkoble sig fra Kina, sådan som USA, Storbritannien og deres fortalere i Tyskland presser på, vil det være ensbetydende med en de-industrialisering af Tyskland.

Bortset fra at man i dette land nu næppe kan sige, selv under trussel om fængselsstraf, at historien ikke begyndte den 24. februar, er det ikke Putin, der truer med at bruge atomvåben. Putin og den russiske regering har blot bekræftet den officielle russiske atomdoktrin, som giver mulighed for at anvende atomvåben i tilfælde af, at Ruslands territoriale eksistens er truet.

Ifølge US Arms Control Association er det derimod Biden-administrationen, der ikke har levet op til Bidens løfte fra 2020 om at præcisere, at atomvåben udelukkende har til formål at afskrække et atomangreb på USA eller dets allierede. I stedet støttede det Obama-administrationens version af atomdoktrinen, som lader det stå åbent, at atomvåben ikke kun kan anvendes som svar på et atomangreb, men også som svar på ikke-atomare trusler.

Som følge af denne tvetydighed er den løse snak om den første brug af atomvåben, som f.eks. fra den amerikanske senator Wicker fra Mississippi eller artiklen i tidsskriftet Foreign Affairs fra Council on Foreign Relations den 27. oktober, steget enormt. Under overskriften "Kan USA vinde en ny verdenskrig? Hvad der skal til for at besejre Kina og Rusland", går den ind for en massiv oprustning, så USA kan føre krig i Europa og Stillehavet på samme tid.¹

Samme dag offentliggjorde Biden-administrationen den nationale forsvarsstrategi, som for første gang også omfatter Nuclear Posture Review (NPR) og Missile Defense Review. Denne doktrin repræsenterer en betydelig ændring i USA's politik vedrørende den første brug af atomvåben og lader bevidst spørgsmålet om, hvornår USA vil bruge atomvåben præventivt, selv som svar på en ikke-atomar trussel, stå åbent, hvilket ifølge atomnedrustningsekspert Scott Ritter sænker tærsklen for atomkrig betydeligt.

Et typisk eksempel på mediernes konstante manipulation: Dagen efter Scholz' besøg i Beijing har FAZ en forside med overskriften: "Xi taler imod brugen af atomvåben" (som om det var en nyhed, der var værd at rapportere) og derefter som en mindre overskrift: "Scholz i Beijing: Udøver indflydelse på Rusland", hvilket giver indtryk af, at Xis udtalelse var rettet mod Rusland på Scholz' foranledning.

Faktum er imidlertid, at Rusland ikke har nogen doktrin for forebyggende brug af atomvåben, Xi ser bestemt ikke Rusland som en trussel, og Scholz nægtede at sende tunge våben til Ukraine selv før den fremmanede "tidsrevolution", fordi han med rette frygtede en eskalering til tredje verdenskrig. Og i mellemtiden bliver næsten alle nyheder i medierne forsynet med et sådant "spin".

Så er der spørgsmålet om, hvem der er ansvarlig for sabotagen af Nord Stream-rørledningerne. Husk, at da Scholz besøgte Washington i februar, erklærede Biden eftertrykkeligt, at USA

havde midler til at fjerne disse rørledninger, et mantra, der blev gentaget utallige gange af Victoria Nuland og forskellige amerikanske senatorer.

Nu har lederen af det russiske nationale sikkerhedsråd, Nikolai Patrushev, peget på briternes ansvar for denne sabotagehandling og sagt, at beviserne herfor er blevet overdraget til FN's Sikkerhedsråd. Den britiske ambassadør i Moskva, Deborah Bronnert, blev også indkaldt med samme formål.

På samme måde fremlagde den russiske regering en erklæring, der skitserede det britiske militærs rolle – med nøjagtige oplysninger om tid og sted – i uddannelsen af ukrainske marinesoldater til droneangrebet på den russiske Sortehavsflåde i Sevastopol og understregede, at disse britiske handlinger betød en optrapning af situationen, der vil føre til uforudsigelige og farlige konsekvenser.

Og hvor er opråbet i vores ensrettede medier? Hvor er kravene fra politikerne om en fuldstændig afklaring af, om vores britiske "allierede" er ansvarlig for, at socialt udsatte mennesker i Tyskland vil fryse og sulte ihjel i efteråret og vinteren, at Tyskland vil blive ødelagt som erhvervsland, og at vi snart vil nå et punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage med hensyn til krigsfare?

I stedet er vi overladt til en regering, hvor mindst to ministre samt den amerikanske udenrigsminister Blinken ser denne situation som en kærkommen lejlighed til at påtvinge Tyskland fire gange så dyr amerikansk LNG-gas, hvilket vil ruinere forbrugere og virksomheder. Men De Grønne har altid ønsket at tvinge folk til at undvære ved at gøre energipriserne dyrere.

Den nuværende strategiske konfrontation handler ikke om en konfrontation mellem "demokratier" og "autokratier". Det handler udelukkende om, at USA og Storbritannien ønsker at hævde deres ret til at være den eneste verdensmagt og med

henblik herpå har sat gang i en konfrontation mod Rusland og Kina, hvor Tyskland og hele Europa er i højeste fare for at blive pulveriseret.

Den virkelige konflikt er mellem de kræfter i verden, der ønsker at holde fast i det gamle koncept om en unipolær, imperial og kolonialistisk verdensorden, og det absolutte flertal af verdens nationer, der er fast besluttet på at overvinde denne kolonialisme for altid og lægge fattigdom og underudvikling bag sig. Disse lande er i færd med at opbygge et helt nyt økonomisk system med BRICS, SCO, Den Eurasiske Økonomiske Union og andre organisationer i det Globale Syd, som vil gøre det muligt for befolkningerne at overleve og skabe bedre levevilkår.

Det er i Tysklands interesse at holde op med at begå økonomisk selvmord som vasaller under et system, der ikke har nogen skrupler med at ødelægge vores rørledninger. I stedet bør vi orientere os mod et produktivt samarbejde med landene i det Globale Syd, hvor Tyskland kan spille en positiv rolle i udviklingen og dermed sikre sig selv en fremtid. Det er på høje tid at huske, at vi fik vores suverænitet i 1990 med den fredelige genforening.

Vi oplever ikke en "tidsomvæltning", hvor militarismen igen sejrer i Tyskland, men et verdensomspændende epokeskift, hvor udviklingslandene igen husker deres traditioner fra den Alliancefrie Bevægelse og sammen med Rusland og Kina skaber en ny retfærdig økonomisk verdensorden. Heri ligger Tysklands fremtid.

Zepp-larouche@eir.de

Annotation:

1. "Kan USA vinde en ny verdenskrig? Hvad det ville kræve at besejre både Kina og Rusland", <https://www.foreignaffairs.com/united-states/could-america-win-new-world-war>

Vores opgave er at opbygge en verdensomspændende borgerbevægelse for fred og udvikling.

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 6. November 2022

Søndag den 6. november 2022, Afskrift: Med Helga Zepp-LaRouche og Harley Schlanger

Resumé: Helga Zepp-LaRouche præsenterede i dag et klart og kortfattet resumé af de seneste strategiske begivenheder og Schiller Instituttets konferencer for at samle folkevalgte og andre ledende embedsmænd for at imødegå den krigskampagne, som kommer fra London og dets NATO-krigshøge. Pressemødet den 5. november med titlen: "En atomkrig kan ikke vindes og må ikke udkæmpes", sagde hun, krydsede den voksende bevidsthed om den risiko for atomkrig, der udgår fra de lande, som er i opløsning efter sammenbruddet af deres unipolære finansielle system.

"Åbenmundede, kendte personligheder" har sluttet sig til os for at udtale sig, mens demonstrationerne mod krigen vokser i hele Europa. I USA har modige unge aktivister fra Schiller Instituttet konfronteret krigshøgene, og vist at der er politisk modstand i USA, at "der ikke er nogen ensidig støtte"

til de provokationer, der, såfremt de ikke modarbejdes, vil føre til tredje verdenskrig.

Hun tilføjede, at det korte besøg [i Kina] af den tyske kansler Scholz repræsenterer en lignende proces. Tyske industrifolk er begyndt at modsætte sig afkobling fra Kina, mens grønne partiideologer i hans koalition støtter afkobling sammen med afindustrialisering og fuld opbakning til krigen mod Rusland i Ukraine. Scholz synes i det mindste at erkende, at den tyske økonomi ikke kan overleve afkoblingen fra Rusland, som allerede er ved at ske, med en afkobling fra Kina.

Hun opfordrede seerne til at se videoen fra pressemødet og til at slutte sig til borgernes ikke-voldelige bevægelse for endegyldigt at afskaffe faren ved atomvåben og geopolitik.

HARLEY SCHLANGER: Goddag, jeg er Harley Schlanger. Det er den 6. november 2022, og jeg vil gerne byde jer velkommen til en særlig webcast med grundlæggeren og formanden for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche.

Det er et stykke tid siden vores sidste samtale, da Helga har haft ekstraordinært travlt, så vi vil opdatere jer om, hvad der er sket, og det er en del. Især har vi gjort meget for at gribe ind i denne ekstremt farlige strategiske situation. I går var der et {EIR} pressemøde, det er {Executive Intelligence Review} og Schiller Instituttet, med det formål at katalysere en verdensomspændende bevægelse for en ikke-voldelig mobilisering mod faren for atomkrig. Det var med overskriften: "En atomkrig kan ikke vindes og må aldrig blive udkæmpet".

(<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/03/press-conference-a-nuclear-war-cannot-be-won-and-must-never-be-fought/>)

Helga, du deltog i dette. Det var noget af en begivenhed. Kan du hjælpe os med din fornemmelse af betydningen af dette, og hvad der blev sagt.

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Grunden til at vi besluttede at gennemføre en sådan begivenhed var til dels, at der er en voksende bevidsthed hos stadig flere mennesker i verden, i mange lande, om, at vi er faretruende tæt på den tredje verdenskrig. I den seneste periode, helt og aldeles ubemærket i de europæiske medier eller ikke dækket af dem, har der faktisk i USA været talrige interventioner i valgkampen mod senatorer og kongresmedlemmer, som er kendt for at være anstiftere af denne konfrontationspolitik, og allerede nu har en hel hær af hovedsagelig unge aktivister konfronteret disse mennesker og sagt: "Hvorfor billiger og støtter I en politik, som indebærer en risiko for civilisationens ødelæggelse?"

Der er en hel del røre om det, for en af de vigtigste af disse mennesker var Diane Sare, som er den eneste uafhængige kandidat, der trods et meget ugunstigt arbejdsmiljø i New York, hvor de har udformet deres famøse valgregler således, at det næsten er umuligt at komme på stemmesedlen, og ingen anden kandidat end hende formåede at indsamle 66.000 vælgerunderskrifter.

Men på trods af at hun har et mandat fra disse vælgere, som ønsker, at hun skal være med i valgkampen, er hun alligevel blevet udelukket fra den eneste debat, som Schumer, senator i New York, og hans udfordrer fra det republikanske parti, Pinion, har haft, og hvis man lytter til deres debat, var den ret så kedelig og indeholdt intet væsentligt. Sare ville have været den eneste, der havde bragt faren for atomkrig på banen, og de formoder, at det er hovedårsagen til, at de absolut ikke ønskede, at hun skulle deltage.

Men fordi hun har en stor skare af tilhængere, besluttede mange af disse mennesker at afholde en pressekonference med kort varsel og bringe de spørgsmål på banen, som medierne og politikerne forsøger at undertrykke. Så det, der blev samlet ved arrangementet i går, var nogle meget åbenmundede og internationalt kendte personligheder, som talte om faren for atomkrig, og jeg vil blot gennemgå listen: Den ene var Steven

Starr, som er en førsteklases atomekspert fra University of Missouri; dernæst Scott Ritter, som er meget berømt, fordi han er en af de mest åbenmundede kritikere af den nuværende amerikanske politik; dernæst tidligere oberst og senator i Virginia Richard H. Black, som er meget berømt og i forvejen har en stor fanskare rundt om i verden; tidligere CIA senioranalytiker Ray McGovern; dernæst også andre personer, såsom Cliff Kiracofe, tidligere topmedarbejder i Senatets udenrigsudvalg.

Der deltog flere personer fra Frankrig: General Dominique Delawarde (pensioneret), oberst Alain Corvez (pensioneret), Jacques Cheminade og undertegnede. Det var en virkelig vigtig begivenhed, og jeg vil absolut opfordre jer til at se videoen og især det indslag, som blev præsenteret af Steven Starr (<https://youtu.be/i54Xo81SFcI?t=418>), en kort video om, hvordan en atomkrig rent faktisk vil foregå. Jeg kan love dig, at hvis du ser den video, vil du ikke få en god nats søvn, for det vil gå op for dig, at vi sidder på en atomar krudttønde, som, hvis det går galt, vil føre til civilisationens udslettelse inden for ganske kort tid. Det han demonstrerer med animationer, hvor både USA og Rusland har omkring 1.000 ICBM'er, og hvis der på skærmen fra den ene eller den anden side kommer et tegn på, at et missil er affyret, så er der ca. to minutter til at orientere præsidenten om situationen. Præsidenten har derefter ca. 30 sekunder til at beslutte, hvad han skal gøre. Derefter tager det yderligere to minutter for missilerne at komme i affyringsposition og derefter en flyvetid på mellem fem og syv minutter: Så maksimalt tager det hele fra den første advarsel til selve nedslaget mellem 10 og 15 minutter!

Nu kan man forestille sig, at det i sig selv indebærer den størst mulige risiko, fordi fejlvurdering, falsk alarm, en ulykke, alle disse faktorer kan forekomme, og naturligvis er et af de stærkeste budskaber, som blev fremsat af alle – af Ray McGovern, Scott Ritter og Steven Starr – og det er det,

jeg har sagt i meget lang tid, at selve tanken om at man kan føre en begrænset atomkrig ved hjælp af nogle få taktiske atommissiler, og derefter standse op og tænke over, hvad man ellers vil gøre, {det er ikke muligt}. Når man først benytter et enkelt atomvåben, vil hele arsenalet blive indsat, og som det bliver meget klart i denne video, så vil der opstå en atomvinter i omkring 5, 7 eller 10 år, hvor der ikke længere vil være nogen fødevareproduktion, ikke mere planteliv muligt, og som følge heraf vil de mennesker, der ikke er døde i de første atomsprængninger, dø i det følgende år af sult og rædselsscener, man ikke rigtig kan forestille sig – bare have en anelse.

Så dette er, hvad nogle mennesker leger med, og I bør bemærke, at chefen for USA's Strategiske Kommando, Stratcom, adm. Charles Richard, på en konference den 1.-2. november erklærede: "Denne Ukraine-krise, som vi befinder os i lige nu, er kun opvarmningen. Den store er på vej. Der vil ikke gå ret lang tid, før vi bliver testet på måder, som vi ikke er blevet testet på i lang tid". Det var den samme admiral Charles Richard, der i februar fortalte Pentagon, at sandsynligheden for anvendelse af atomvåben var på vej op fra "ikke sandsynligt" til "meget sandsynligt". Så et af de diskussionspunkter, der blev rejst, var, om Pentagon ikke er klar over, at resultatet af dette vil være en atomvinter.

Jeg tror personligt, at de ikke er klar over det, fordi de stadig hvert år har en manøvre kaldet "Global Lightning", som indebærer idéen om at bruge et par taktiske atomvåben, derefter en smule cyberkrig, derefter konventionel krig, men det hele skal være en langvarig krig på flere uger; alt imens en sådan mulighed ikke eksisterer. Så illusionen om, at man kan føre en begrænset atomkrig eller vinde en atomkrig, blev bestemt udfordret af alle disse eksperter, og alle, der er bekymrede over krigsfaren, bedes se denne video og følge hele diskussionen, for det er nogle af de mest åbenmundede og mest kompetente personer, man kan finde. Det var ganske

bemærkelsesværdigt, at denne vurdering fra amerikanske specialister blev fuldstændig delt af de to militærfolk fra Frankrig, general Delawarde og oberst Corvez, som også fortalte, at samtlige videoer af oberst Black og Scott Ritter og Ray McGovern bliver fulgt af alle militærfolk i Frankrig, og jeg ved, at det samme gælder for i hvert fald nogle folk i Tyskland.

Så det er meget vigtigt. Hvis man ikke ser disse videoer, ved man ikke, hvad der sker på dette område. Derefter var der en lang diskussion om, at vi er nødt til at gøre folk opmærksomme. Til forskel fra begyndelsen af 1980'erne, hvor både Scott Ritter og Ray McGovern var i aktiv militærtjeneste under krisen med mellemdistancemissiler i begyndelsen af 1980'erne, så de har førstehåndsviden om, hvordan det var at være i Cuba-krisen, hvordan det var at være i en situation med "affyring-efter-advarsel" i 1980'erne med SS-20 og Pershing II-opstillingerne. De siger, og det er indlysende, at der dengang var hundredtusindvis af mennesker på gaderne, der protesterede og advarede mod Tredje Verdenskrig, mens der nu, hvor situationen er så meget farligere, er meget lidt opmærksomhed.

Det er begyndt at ændre sig nu. Der er nu demonstrationer mod krig i Italien, som er ret betydelige; i Frankrig, Belgien, Holland; i Tyskland er det helt klart ved at tage fart. Men hvis man sammenligner, hvad der kan ske med menneskeheden, nemlig den fuldstændige udslettelse, og man sætter det i kontrast til den viden, som folk har, er det nærmest ingenting.

Desværre må man sige, og det blev også diskuteret, at de regeringer, der fremmer denne politik, tydeligvis også er uvidende om hvad det er, de er i færd med.

Så dette er absolut nødvendigt at se: Gå ind på Schiller Instituttets websted og se det

Her er resten på engelsk:

SCHLANGER: You can see it on <https://schillerinstitute.com> and I think one of the most exciting things, in the sense that you're saying, in the sense of a wakeup call, was the dialogue, the discussion that took place among the panelists and also with media in the last half of the press availability [<https://youtu.be/i54Xo81SFcI?t=4903>].

And again, outside of what we're doing, we see very little attempt to confront the warhawks, with the reality of what they're doing. Now in that context, we mentioned Diane Sare's campaign: Some of her campaign workers, especially in the last weeks, confronted the warhawks at town meetings, and left them either speechless or just raving. The confrontation with Alexandria Ocasio-Cortez, which has been seen now by tens of millions of people across the world; Ilham Omar, Elizabeth Warren, the senator from Massachusetts, exposing these so-called peaceniks and progressives, as really being a front group for the warhawks.

Now, most importantly, Obama was confronted by Stewart and Anastasia Battle; and then Mike Pompeo. So Helga, this is the exemplary kind of action that should be taken by people, nonviolent confrontation of the warhawks, don't you think?

ZEPP-LAROUICHE: Yes. I think this is a very important sign that there {is} a political opposition within the United States, to the war. I think this is very important for other people around the world to know, because when you look at the media, you think that is a monolithic policy, but it is not. And the fact that these young activists have the courage to take on these establishment figures and confront them in this way, it has changed the landscape in the United States already, because many of the so-called "alternative media," some of them with quite large followings, also comedians, such as the Jimmy Dore Show, and similar programs, they all have interviewed Diane Sare, so she has started actually to break

out the effort to contain her campaign, and there is actually a growing awareness. And I think it's very important that we have a similar thing in Europe and other parts of the world, because when we are threatened with the extinction of civilization, this is a matter which should concern every person on this planet, so it's very, very important.

SCHLANGER: As you mentioned Germany, it's really clear that Germany is the major victim, or one of the major victims, besides of course the Ukrainian people, of this war drive. And what we're seeing is the potential for a split in the coalition government around the visit to China by Chancellor Olaf Scholz. What's your impression of the importance of this, and is this in fact, part of the potential for an anti-war sentiment to grow in Germany?

ZEPP-LAROUCHE: Well, this is very interesting, because I think, you have at least two ministers in the Germany government coalition who are completely in support of the provocative policies coming from the U.S. and the British. That is incredible, because it means that these ministers, who are supposed to have sworn an oath that they will prevent injury to the German people, forget about it! These Greens are the biggest—what Economic Minister Robert Habeck is doing in his economic policies is threatening to crash the German economy completely against the wall; and what Foreign Minister Annalena Baerbock is doing, calling China a “systemic rival,” and pushing all the heavy weapons for Ukraine, saying she will “defend” Ukraine even if the German voters don't agree with it—and she is, after all, supposedly a democratically elected official, so the voters can draw their own conclusion from that.

But there is clearly a situation where Scholz realized, and being obviously instructed by the top level of German industry, both the CEOs of the major corporations and also the leaders of machine-tool, craftsmen, the SMEs, that Germany will not survive this policy! So Scholz decided to go on this

short trip to China. This was also on the 50th anniversary of German-China relations, which is very important, because if you look at that, 50 years ago, then Foreign Minister Walter Scheel went to China and he met with Mao Zedong, with Zhou Enlai, with then Foreign Minister Ji Pengfei, and these were no less Communist than the Communists are Communists today. But if you look at the civilized attitude the high art of diplomacy which was portrayed by Scheel, and also by Helmut Schmidt, and even later by Foreign Minister Guido Westerwelle [2009-2013], who absolutely had respect for a different culture, and had no such hysteria like you see with Baerbock and company.

So Scholz went; it was a very short visit, just flying in, having 10-11 hours of meetings with Xi Jinping, with Premier Li Keqiang, and then flying back: But nevertheless it was extremely important, because Germany right now has already cut off Russia completely and that means we will have huge energy crisis over the coming weeks and months; but if Germany were cut off from its largest trade partner, China, too, which is what these Greens in the government and also some FDP ministers, too, are pushing for, that would be the end of Germany as an industrial nation, and that is sinking into the consciousness of many people. I think it's very important, because if you look at the figures, how the trade between China and Germany has increased, I think 1,000 times since the beginning of diplomatic relations in 1972, from about \$275 million to €245 billion, which is a huge increase. Then 1,000 jobs in Germany depend on exports to China; then you have large investments, import relations. In the rise of China, one of the countries that has profited a lot has been Germany.

So the entire living standard in Germany has been based on cheap energy imports from Russia and a growing export market in China, and these hooligans—the Greens—are threatening both. So it's very important that Scholz decided to go with a large delegation with German industrialists to China and hopefully,

they have been able to remedy some of the damage that has been done—not entirely because if you look at what Xi Jinping said, he quoted Helmut Schmidt, which is quite something to quote a former Chancellor from the same SPD party as Scholz's, and he said, quoting Schmidt he said, "it's very easy to lose trust quickly, and it's very difficult to regain it." Obviously, this is a big problem because if the Chinese, who are always looking at what is happening with Russia; they looked at the collapse of the Soviet Union in 1991, and they said they will do everything to ensure that would never happen to China, and in the same way, they look at who is now behaving toward Russia, with the sanctions. They say, if Germany can do that to Russia under blackmail from the British and EU, and U.S., what is preventing them from doing the same to China?

So in that sense, it's very important that Scholz made his visit, and obviously, we are in an extremely fluid situation: Who knows what happens on Tuesday [Nov. 8], with the midterm elections in the United States. If that leads to a significant weakening of the Democrats, maybe in a slightly different geometry, it's very important that Scholz made that visit, and hopefully this can be carried, because if the German industry would put their foot down, and really recognize what a danger these Greens represent, there may be some hope. But it is quite dangerous.

SCHLANGER: And Helga, I know you've written an article this week on the need for a change in course in German government policy. That will be published by {Executive Intelligence Review}; people can look for it on our websites. And also you've been interviewed repeatedly by Chinese networks for the discussion of what it meant to have this meeting, which is significant. (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/06/helga-zepp-larouche-on-china-plus-world-today-program-on-scholzs-beijing-visit/>)

The other side of this is the attack on Germany, was the explosion of the Nord Stream 1 and 2 pipelines. This became a

subject of controversy, especially directed against the British, when the Russian Foreign Ministry called in the British Ambassador to Moscow to present a "severe demarche" as they said, over evidence that they presented to the UN Security Council that of the British hand in the Nord Stream pipeline explosion, but also the attack on the Russian Black Sea Fleet in Sevastopol harbor. (https://www.mid.ru/en/-foreign_policy/news/1836726/) Has there been any coverage of this in West? Is anyone talking about it? Because this was clearly aimed at the British hand in the whole NATO operation against Russia.

ZEPP-LAROUICHE: Compared to the importance of it, there is very little coverage, and what there is, they are trying to ridicule it, and play it down as just some typical Russian fake news. But as many experts in Europe and in the United States have expressed, they do not believe that Russia would make such an accusation if they do not have the facts to back it up. At the UN Security Council, the Russian Ambassador Vassily Nebenzia presented behind closed doors evidence that the British did have a role in the drone attack on the Russian Black Sea Fleet in Sevastopol, which the Russians were able to deflect and defeat. But also that the British were involved in the sabotage of Nord Stream 1 and 2. Obviously, this needs to be substantiated with proof and facts, but we had before, all kinds of military experts who basically said that the only {cui bono}, the only one with the capability, who has the motive, who was on site at the right moment, all speaks to either the United States or one of their allies; and the British definitely have the capacity to do these kinds of things. And I think this is really important: I would expect the Bundestag, for example, to make a really big investigation about that. The government should make an investigation, they should demand all information—they probably have it already.

Because the other thing is that Liz Truss, the short-lived Prime Minister of Great Britain: Somebody hacked her

smartphone, there is now evidence that one minute after the sabotage of Nord Stream, she texted U.S. Secretary of State Blinken, reading, "It's done." One minute after the attack! Now, for that to be coincidence is very unlikely. How was this phone being hacked? That's not so difficult, because she used her personal phone, and any data which is collected by anybody, like the NSA or the GCHQ, and collected and stored, is immediately available to all other big players, the Chinese, the Russians, so there is no longer any secret in this way. So I'm quite certain that the evidence will come out. And then, if it is really proven, then the implications of this are enormous.

I think for Germany to stay in an alliance with countries that are trying to ruin them economically is obviously an impossibility. So I think this British story is extremely relevant, and we should be following it, with extreme attention, because that may be one of the things which can turn the course of history to go in a completely different direction.

SCHLANGER: Speaking of creating a different direction for mankind, you've sponsored a number of conferences with present and former elected officials, primarily from Ibero-America, but now it's being expanded, and the discussion process that you've initiated is, how do we create a global citizen's movement, to achieve the just new security and financial architecture? The next conference of this is Nov. 22, 2022, and I'd like you to give a sense to our viewers of what we've done with this, and what you intend at this upcoming conference?

ZEPP-LAROUCHE: Well, we had on Oct. 7 and Oct. 27, two conferences which were mainly Latin American members of parliament and former elected legislators, who all expressed extreme concern about the war danger. Then out of that came the idea that naturally it should also concern other elected officials, both active and former ones, and also their

constituents; and out of this came the idea that when humanity is threatened with World War III that concerns everybody, and that automatically catapults every citizen to become a world citizen. And Friedrich Schiller, after whom the Schiller Institute is named, was of the opinion that there must not be a contradiction of being a patriot of your own country and being a world citizen, and therefore, the slogan of this is therefore, "World Citizens of All Countries Unite." Now, some of you may recognize that to be a variation of another call that also comes from a person from Trier, my hometown, so there is a certain historical irony in that. But otherwise, it is really a very important issue, because, I think we must make sure that this video that I mentioned in the beginning, by Steven Starr, everybody on the planet should see that!

We have to get rid of nuclear weapons! I have been of that conviction for a long time. We are also aware of the fact that it's very difficult, because despite some progress in the disarmament negotiations, nuclear weapons constitutes the power of those who have power, so it is very unlikely to get a deliberate agreement to ban nuclear weapons. So, despite the fact that it would make complete sense. Therefore, there are only two ways: One is the way which my late husband, Lyndon LaRouche, had proposed which became the SDI, which President Reagan adopted on March 23, 1983: Which was basically the idea that the superpowers should work together and develop new technologies that would make nuclear weapons technologically obsolete. I think that is still something on the table: That requires more research, more expertise, because a lot of the weapons systems have changed in the meantime, quite significantly. But it's still definitely one approach. The other approach is to make sure that there is a world public demanding that, and that is what we are trying to do in the short term. And when Mahatma Gandhi, who was the creator of the nonviolent method of resistance, when Jawaharlal Nehru, his closest associate was asked, in the face of nuclear weapons, do you think nonviolent methods are sufficient? And

Nehru replied, given the fact that nuclear weapons are the most violent form of violence, it must especially be nonviolent methods to fight against that.

So we invite you to participate in that, and get the message out to as many of your friends and colleagues as you can, because we definitely are in an extremely dangerous moment, because as long as we have the danger of a blowout of the financial system, the hyperinflation, the collapse of the neoliberal system, and people in the West thinking that the new, emerging countries of the Global South, of the BRICS, the Shanghai Cooperation Organization (SCO), which are all working on a new economic system, that they regard that as a systemic rival and enemy which must be contained—rather than taking up the offer to join it!—the war danger will remain.

So we will fight to get people in Europe and in the United States to understand that geopolitics must stop, that Europe and the United States must join with the countries of the Global South and respond to their demand that colonialism should end.

So we are at a very, very important moment in world history and there is every reason to become active. As Ray McGovern said yesterday: Get off your derriere, get off your butt, and start to become activists with us.

SCHLANGER: Well, Helga, thanks for joining us today. I think it's absolutely crucial that people take your urging that they watch this video from the event yesterday, at <https://www.schillerinstitute.com> under the title: "A Nuclear Cannot Be Won and Must Never Be Fought." (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/03/press-conference-a-nuclear-war-cannot-be-won-and-must-never-be-fought/>) And at the same website, you'll be able to register for the conference on Nov. 22, "Stop the Danger of Nuclear War Now" (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20221122) which will continue, and in fact expanding the

dialogue to bring people together around the world on this perspective which we just heard from Helga.

Until next week, you have your homework for you. Join us, and use the inspiration from the young people to confront the so-called "powerful," and force them to acknowledge that they nothing to offer but war and chaos, and let's break their power.

Hvem rasler med "atomsablen" – og hvorfor?

Den 2. november 2022 (EIRNS) – Den russiske regering udsendte i dag en formel erklæring gennem sit udenrigsministerium, hvori den opfordrer de "fem atomvåbenstater" – USA, Storbritannien, Frankrig, Kina og Rusland – til hver især at bekræfte deres forpligtelse til den grundlæggende politik, at: "Vi bekræfter, at en atomkrig ikke kan vindes og aldrig må udkæmpes". Rusland gjorde dette i en politisk erklæring, som vi gengiver i sin helhed nedenfor, og hvori det indtrængende opfordres til, at "den mest umiddelbare opgave er at undgå ethvert militært sammenstød mellem atomvåbenmagter", hvilket kunne medføre "katastrofale konsekvenser" for den samlede menneskehed. De insisterede på, at nedtrapning af den nuværende krise er den "højest prioriterede opgave" for alle.

Denne sætning ("en atomkrig kan ikke vindes og må aldrig udkæmpes") opnåede berømmelse, som Reagan-Gorbatjov-formlen fra 1985, som bidrog til at dæmme op for Den kolde Krig, og den blev senest bekræftet indbyrdes af de "fem atommagter" den 3. januar 2022. Rusland meddelte i dag, at "vi bekræfter fuldt ud vores engagement i den fælles erklæring fra lederne af de

fem atomvåbenstater om forebyggelse af atomkrig og undgåelse af våbenkapløb den 3. januar 2022". (<https://www.reaganlibrary.gov/archives/speech/joint-soviet-united-states-statement-summit-meeting-geneva>)

Denne erklæring fra udenrigsministeriet udgør et element i en række større strategiske initiativer, som den russiske regering har iværksat i løbet af de seneste 24 timer med det formål at forsøge at bryde den tilsyneladende uundgåelige udvikling mod krig.

Derudover meddelte udenrigsministeriets talskvinde, Maria Zakharova, i dag, at det russiske forsvarsministeriums tidligere anklager om, at britiske militærstyrker havde spillet en central rolle i "planlægningen" af både det ukrainske droneangreb den 29. oktober mod Ruslands flådebase i Sevastopol og sabotagen af Nord Stream-rørledningerne var blevet fremlagt med fuld bevismæssig opbakning ved et lukket møde i FN's Sikkerhedsråd den 31. oktober. Zakharova oplyste også, at den britiske ambassadør i Rusland, Deborah Bronnert, ville blive indkaldt til udenrigsministeriet "om kort tid" med samme formål. De eksplosive russiske afsløringer om Storbritanniens rolle er stort set blevet mørklagt af de vestlige medier – i hvert fald indtil nu.

Desuden genoptog Rusland i dag også den internationale aftale, der tillader korneksport fra Ukraine, som Rusland havde suspenderet efter det ukrainske droneangreb den 29. oktober mod Ruslands flådebase i Sevastopol, hvor man udnyttede den sikre korridor, som var forbeholdt eksport af korn. De gjorde det ikke som en "overraskende omvæltning af politikken", som mange af medierne hævder, men efter at de

1. havde forelagt deres sag for FN's Sikkerhedsråd i mandags, herunder beviser for britisk militær involvering i "planlægningen" af droneangrebet på Sevastopol, og
2. havde fået skriftlige forsikringer fra Kiev om, at

korridoren udelukkende ville blive brugt til korn.

De britiske og amerikanske reaktioner på afsløringen af Storbritanniens rolle har været meget afslørende. Den britiske regering har blot erklæret, at Rusland "spredte falske påstande af episk omfang"; Washington valgte imidlertid at sende en anden slags budskab til Moskva med det højst usædvanlige skridt at bringe en normalt hemmelig ballistisk missil-ubåd fra den amerikanske flåde – dvs. en af de tre komponenter i "atomtriaden", der er i stand til at tilintetgøre Rusland – op til overfladen for anden gang på to uger. Den første, USS West Virginia, dukkede demonstrativt op til overfladen i Det Arabiske Hav den 19. oktober; anden gang var det USS Rhode Island, som i går sejlede ind i havnen i Gibraltar, et britisk oversøisk territorium. For at gøre budskabet helt klart, udtalte talsmand for den amerikanske flåde, kaptajn John Craddock: "USA og Storbritannien deler en stærk historie af samarbejde gennem øvelser, operationer og samarbejdsaktiviteter som denne" (understregning tilføjet).

Hvem rasler med "atomsablen"? Svaret er helt indlysende.

Med hensyn til hvorfor, kan det ved første øjekast forekomme mindre indlysende for flere af vores medborgere.

I sin tale den 25. oktober til den "Internationale videnskabelige og praktisk anvendelige konference 'Videnskabeligt-teknologisk og innovativt samarbejde mellem BRICS-lande'", som blev afholdt af den [russiske] nationale komité for BRICS-forskning, gik Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche i dybden med problemstillingen:

"Det er det neoliberale systems systematiske sammenbrud, som er den virkelige dynamik bag den angelsaksiske geopolitiske konfrontation mod Rusland og Kina... Begivenhederne i London signalerer den endegyldige ankomst af den globale systemiske krise, som min afdøde mand, Lyndon LaRouche, advarede om for

51 år siden, da præsident Nixon erstattede Bretton Woods-systemets faste valutakurser med flydende valutakurser. Han advarede dengang om, at en fortsættelse af dette monetaristiske system, der var orienteret mod profitmaksimering for spekulanterne, nødvendigvis ville føre til en ny depression, en ny fascisme og faren for en ny verdenskrig – eller et helt nyt økonomisk system på verdensplan.”

Det er af denne elementære grund, at erklæringen: “Stop faren for atomkrig nu”, som cirkulerer vidt og bredt med henblik på at indkalde til et tredje internationalt seminar for verdens politiske og sociale ledere, utvetydigt fastslår følgende:

“Vi opfordrer mennesker af god vilje i hele verden – uanset vores mangfoldige og naturlige forskelle – til at deltage i denne proces med overvejelser og søgen efter fredelige løsninger, herunder en grundig undersøgelse af en alternativ økonomisk politik, der kan erstatte spekulation, som har skabt så megen fattigdom og lidelse, med et system for produktion og fremskridt, som kan opfylde behovene hos en voksende verdensbefolkning.”

Det er af samme årsag, at Diane Sares kampagne til senatet i New York er af så strategisk stor betydning. I sin egenskab af Lyndon LaRouches stemme på den amerikanske politiske scene i dag, er Sares klare fordømmelse af den presserende fare for atomkrig og hendes præsentation af LaRouches politiske løsninger afgørende i disse sidste dage før valget den 8. november.

Dokumentation:

As a permanent member of the United Nations Security Council and one of the nuclear-weapon powers, in accordance with the Treaty on the Nonproliferation of Nuclear Weapons, the Russian Federation bears a special responsibility in matters related to strengthening international security and strategic stability.

In implementing its policy on nuclear deterrence Russia is strictly and consistently guided by the tenet that a nuclear war cannot be won and must never be fought. Russian doctrinal approaches in this sphere are defined with utmost accuracy, pursue solely defensive goals and do not admit of expansive interpretation. These approaches allow for Russia to hypothetically resort to nuclear weapons exclusively in response to an aggression involving the use of weapons of mass destruction or an aggression with the use of conventional weapons when the very existence of the state is in jeopardy.

Russia proceeds from the continued relevance of the existing arrangements and understandings in the field of cutting and limiting nuclear weapons, as well as reducing strategic risks and threat of international incidents and conflicts fraught with escalation to nuclear level. We fully reaffirm our commitment to the Joint statement of the leaders of the five nuclear-weapon states on preventing nuclear war and avoiding arms races of January 3, 2022. We are strongly convinced that in the current complicated and turbulent situation, caused by irresponsible and impudent actions aimed at undermining our national security, the most immediate task is to avoid any military clash of nuclear powers.

We urge other states of the “nuclear five” to demonstrate in practice their willingness to work on solving this top-priority task and to give up the dangerous attempts to infringe on vital interests of each other while balancing on the brink of a direct armed conflict and encouraging provocations with weapons of mass destruction, which can lead to catastrophic consequences.

Russia continues to advocate for a revamped, more robust architecture of international security based on ensuring predictability and global strategic stability, as well as on the principles of equal rights, indivisible security and mutual account of core interests of the parties.

Link: Statement of the Russian Federation on preventing nuclear war – The Ministry of Foreign Affairs of the Russian Federation (mid.ru)

Foto: eberhard grossgasteiger, Pexels

TV2 Lorrys interview med Tom Gillesberg dagen efter valget: Valgoriginal gik frem, men kom (igen) ikke ind | TV 2 Lorry

København den 4. november

Link til artiklen:

<https://www.tv2lorry.dk/kobenhavn/valgoriginal-gik-frem-men-om-igen-ikke-ind>

En chance for at kæmpe imod

Den 31. okt. 2022 (EIRNS) – Paven har tilsyneladende tilbudt Vatikanstaten som vært for forhandlinger mellem USA, Europa og

Rusland vedrørende såkaldte "fælles sikkerhedsforanstaltninger". Tidligere er det blevet rapporteret, at paven havde henvendt sig til præsident Biden angående Vatikanets medvirken til at arrangere fredsforhandlinger mellem Rusland og Ukraine; men de blev ignoreret. I stedet for at fortvivle og overlade tingene til skæbnen, er den rette løsning at intensivere opfordringen til forhandlinger om fælles sikkerhed. En sådan fremgangsmåde går videre end en skrøbelig og ustabil våbenhvile, som omgår problemstillingen. Aftalerne om "fælles sikkerhed" er faktisk præcis den nødvendige diskussion, som blev afvist sidste år, da Rusland bragte det uhøflige emne på bane, om hvorfor en militær styrke uophørligt bevægede sig frem mod deres grænse. [I december foreslog Rusland desuden to traktater om sikkerhedsanliggender med USA og NATO, og hvis der havde været en forhandlingsløsning, ville man muligvis have undgået udbruddet af krigen i Ukraine].

Det niveau af overvejelser, der er nødvendigt for at håndtere sådanne "fælles sikkerhedsspørgsmål", har man kunnet iagttage i mere end et par måneder på konferencerne i Schiller Instituttet. Nu fortsætter det gennembrud, der fandt sted i sidste uge med aktive og pensionerede lovgivere fra hele verden på initiativ af Schiller Instituttets "Andet seminar for nuværende og tidligere valgte embedsmænd fra hele verden" den 27. oktober, dagligt frem mod et tredje seminar den 22. november, "For verdensfred: Stop faren for atomkrig nu", som ligeledes finder sted i et mødelokale i Mexicos forbundskongres.

(<https://schillerinstitute.com/blog/2022/10/25/conference-for-world-peace-stop-the-danger-of-world-peace/> ; https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20221122)

Hver dag er afgørende. Kina opsendte en ny rumstation i dag. Ruslands Putin afholdt i dag et møde i Sochi med den armenske premierminister, Nikol Pashinyan, og Aserbajdsjans præsident, Ilham Aliyev, for at håndtere de problemer, der har drevet de to lande tilbage i konflikt. Brasiliens Lula da Silva vandt officielt præsidentvalget over Jair Bolsonaro i Brasilien, hvilket giver en reel mulighed for, at BRICS-gruppen (Brasilien, Rusland, Indien, Kina, Sydafrika) kan komme op i et højt gear. I skrivende stund pågår der adskillige rænkespil, hvor man forsøger at finde ud af, om Bolsonaro kan lukke landet ned og kaste Brasilien ud i en borgerkrig. Farerne er reelle, for selv om den atlantiske bande ikke har historien på sin side, er menneskearten i eksistentiel fare hver eneste dag, hvor deres vanvittige vrangforestillinger hærger planeten.

Den nyligt offentliggjorte amerikanske militærdoktrin truer, med hensigt, verden: Vi har en række udløsende faktorer til at indlede en atomudveksling, men I bliver bare nødt til at gætte. ...

Idéer fungerer. Gode ideer skaber gode løsninger. Der er tre uger til den mest kraftfulde demonstration på planeten af, hvordan det fungerer. De uafhængige borgerkandidater i USA, Joel Dejean og Diane Sare, er i centrum for denne frigørelsesproces i den første af disse tre uger. Alt, hvad man kan bede om, er en chance for at kæmpe.

Foto: Pexels, CC0

Folketingskandidat Gillesberg

sætter risikoen for atomkrig på dagsordenen ved valget den 1. november i Danmark

Denne artikel blve bragt den 30. oktober 2022 i EIR Daily Alert, Washington, D.C.:

KØBENHAVN, 29. oktober 2022 (EIRNS) – Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark, er på stemmesedlen til Folketinget den 1. november i København og fører kampagne for at skifte fra at sende våben til Ukraine til at tilskynde til fredsforhandlinger og nedtrappe den atomare trussel. Hans kampagne føres i forbindelse med Schiller Instituttets Venners valgplatform, der opfordrer til et nyt paradigme i internationale relationer, nemlig fred gennem udvikling.

Gillesberg har med stor gennemslagskraft siden 2005 stillet op til samtlige folketingsvalg undtagen ét på denne platform, i opposition til de herskende politiske fraktioner, som har bevirket, at Danmark er blevet en loyal deltager i NATO's krige i Irak, Afghanistan og Libyen. Siden 2015 har danske soldater trænet ukrainske styrker, og Danmark har sendt våben til Ukraine.

I denne sammenhæng har Gillesbergs kandidatur, på trods af krigshøgenes bestræbelser på at mørklægge hans kampagne, haft en væsentlig indflydelse, især gennem en kampagneaktion, hvor der blev sat 500 opsigtsvækkende plakater op i København med sloganet: "Stop NATO's krige: SAMARBEJDE – Fred gennem udvikling". Plakaten fremviser flag fra nationer, der arbejder sammen – Danmark, Ukraine, Rusland, Kina, Indien og USA – samt et billede af et byggeprojekt i Afrika.

På skandaløs vis blev mindst 140 plakater fjernet af ukendte

politiske vandaler, og politiet er ved at undersøge sagen. Som reaktion på skandalen interviewede det nationale radioprogram, Den Uafhængige Radio, Gillesberg den 26. oktober og spurgte kandidaten, hvem der egentlig ville have plakaterne fjernet? Gillesberg gjorde det klart, at han ikke er offeret for hærværket, men at det danske demokrati er. Hans kampagne udfordrer de fortællinger, der anvendes til kontrol af den offentlige mening, til understøttelse af krigsførelse og til at påtvinge hårde vilkår på energiområdet og hyperinflation.

Tre dage før valget har ingen andre nationale medier foretaget et interview med Gillesberg, men hans kampagne har succes med at alarmere om krigsfaren, og hvad vi bør gøre. Han stiller alle de presserende spørgsmål, f.eks. hvorfor er der ingen, der stiller spørgsmålstejn ved, hvem der saboterede Nord Stream-rørledningerne nær den danske ø Bornholm? {Cui bono?}

Hans kampagne har sat tusindvis af eksemplarer af hans erklæring i omløb, hvor han spørger: "Tør du stille kritiske spørgsmål? Eller holder du mund og mister både velfærd og risikerer atomkrig?" Han stiller spørgsmål, der skal provokere folk til at tænke, f.eks.: "Er det Ruslands skyld, at der er energi- og inflationskrise? [og er Rusland eneansvarlig for krigen i Ukraine?]"

Hans erklæring indeholder også løsninger. Sammenfattende er hans tre hovedpunkter: Stop NATO's krige; samarbejd med Rusland, Kina og resten af verden; stop røverisk finans- og spekulation og opbyg verdensøkonomien med "Lyndon LaRouches Fire Love". Denne tilgang kræver en Glass/Steagall-regulering af bankvæsenet, målrettet kredit til infrastruktur og projekter med videnskabelige drivkræfter.

Erklæringen har nået vigtige dele af København via massiv omdeling. Tidligere på måneden cirkulerede den inde i Folketinget på den årlige københavnske kulturnat og nåede ud til folk i alle 14 partier og 20 kandidater. Den 26. oktober blev erklæringen udsendt på Københavns Universitet på et

studentermøde for kandidater fra otte partier. Forsøget på at begrænse diskussionen mislykkedes, da to kandidater reagerede på en journalist fra EIR News, der bad kandidaterne om at forholde sig til, hvorledes Ukraine-krigen burde bringes til ophør? Journalisten udtalte, at Gillesberg redegør for faren for eskalation af en atomar brand, og hvordan vi er nødt til at aktiveres for at stoppe den [ved at skifte fra at sende våben til Ukraine til at presse på for fredsforhandlinger].

Det, der gør Gillesbergs advarsel endnu stærkere, er, at han er kendt for sine tidligere kampagner for at få Danmark til at ændre kurs i den udenrigs- og økonomiske politik. Tom Gillesberg og hans plakater er en særlig institution i dansk politik siden hans første kampagne i 2005, hvor han med plakatsloganet: "Når boblen brister... Nyt Bretton Woods" advarede mod derivater og hyperinflation, som det er sket. Der har været signaturplakater/politiske slogans til hver valgkamp siden. I 2015 var det: "Win-Win med BRIKS – ikke sammenbrud og krig". Nu er Tom Gillesberg en afgørende stemme på den europæiske scene.

**For verdensfred; Stop faren
for atomkrig: Andet seminar
for nuværende og tidligere
lovgivere
fra hele verden var en stor**

succes; et tredje er planlagt den 22. november

Den 27. okt. (EIRNS) – Det er tydeligt, at dagens andet seminar for nuværende og tidligere lovgivere i verden, “For verdensfred, stop faren for Atomkrig”, allerede giver genlyd rundt om i verden. Med 15 deltagere, der repræsenterede otte nationer, og med oversættelser til engelsk, spansk, fransk og tysk, var dette virkelig en international begivenhed, der leverede et stærkt budskab fra en alliance af patrioter fra forskellige nationer, der er klar til at kæmpe for den fælles menneskehed. Ifølge en rapport fra Tyskland livestreamede RT med 30.000 seere hele konferencen. Schiller Instituttets YouTube-kanaler registrerede 2.300 direkte visninger på både den engelske og den spanske kanal.

Seminaret, som blev transmitteret fra et lokale i den mexicanske kongres’ parlamentsbygning, blev afholdt af Schiller Instituttets grundlægger og præsident, Helga Zepp-LaRouche, og forhenværende mexicanske kongresmedlem Maria de los Angeles Huerta, og omfattede deltagere fra USA, Mexico, Colombia, Guayana, Trinidad- Tobago, Frankrig, Tyskland og Italien.

Seminaret, der fandt sted blot tre uger efter seminaret den 7. oktober for nuværende og tidligere lovgivere fra Latinamerika og Caribien med titlen: “Stop krigen før det er for sent; eliminér årsagerne til krigsfaren”, var præget af en udvidet deltagelse og en intens fokuseret og ofte lidenskabelig diskussion om initiativer til at engagere lovgivere, politik- og fredsorganisationer, andre folkevalgte og medierne i en mobilisering, ikke blot for at forhindre atomkrig, men også for at kræve en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som kan sikre en fredelig fremtid.

Som fru LaRouche understregede i sin åbningstale, er det opløsningen af det globale spekulative finanssystem, der står bag kampagnen for krig. Dette system må erstattes af et nyt penge- og kreditsystem, udtalte hun, for at "overvinde fattigdommen for alle og organisere tingene, så hvert land kan realisere sit potentiale". Det blev besluttet, at gruppen skal mødes igen om tre uger, den 22. november, for at drøfte og offentliggøre de konkrete forslag, som man er blevet enige om.

I sin introduktion til fru LaRouche citerede ordstyrer Dennis Small, leder af Schiller Instituttets afdeling i Latinamerika, den store mexicanske patriot Benito Juarez, som den 15. juli 1867, efter at den habsburgske kejser Maximilian var blevet besejret, erklærede, at "blandt individer som blandt nationer er respekt for andres rettigheder lig med fred". I dag, hvor verden står på randen af atomkrig og en systemisk krise, der truer med at kaste verden ud i en ny mørk tidsalder, sagde Small, at han ville tillade sig at tilføje to ord til Juarez' udødelige ord: "Blandt individer som blandt nationer er respekt for andres rettigheder {til udvikling} lig med fred."

Ud over fru LaRouche og fru Huerta var talerne: Diane Sare, uafhængig senatskandidat fra New York, forhenværende senator fra Virginia, Richard Black, George Koo, amerikansk international erhvervsrådgiver, kongresmedlem Benjamin Robles fra Mexico, Guyanas tidligere præsident, Donald Ramotar, dr. Kirk Meighoo fra Trinidad-Tobago; den fhv. colombianske senator Jorge Robledo; det fhv. medlem af Forsamlingen i Mexico City, Rodolfo Ondarza; den pensionerede general Dominique Delawarde fra Frankrig; Sergio Tancredi, fhv. parlamentsmedlem fra Sicilien, Italien; og Antonio Ingroia, fhv. anti-mafia-magistrat fra organisationen "Det folkelige og suveræne Italien".

Der var også bevægende budskaber fra Zivadin Jovanovic, formand for det serbiske Forum for en verden af Ligeværdige, og fra Karl Kroekel, formand for Håndværkere for Fred i Tyskland, som står i spidsen for protesterne mod den

vanvittige sparepolitik, der er indført i landet, og som lukker al produktiv aktivitet ned. En repræsentant fra Forum for frihed og Demokrati i Tyskland talte også og beskrev de igangværende masseprotester, der afspejler befolkningens vrede over den økonomiske katastrofe, som sanktionerne mod Rusland og sparepolitikken har forvoldt. Der var også en meddelelse fra fem franske borgmestre, som udtrykte deres støtte til det fredsinitiativ, der er fremsat af folkevalgte i den historiske tyske by Stralsund.

Den strategiske fare

Efter en introduktion af Dennis Small bød Helga Zepp-LaRouche alle de deltagende lovgivere og politiske ledere velkommen, og understregede at det haster med at mobilisere verdens befolkning for at imødegå krigsfaren. Hun gav et nøgternt billede af den markante forskel mellem i dag og midt i 1980'erne, hvor hundredtusinder af mennesker gik på gaden i Europa for at protestere mod det atomare dødvande mellem Rusland og Vesten over opstillingen af Ruslands SS20-missiler rettet mod Europa og Pershing-missiler rettet mod Rusland.

Det foruroligende ved krisen i dag, anførte hun, er, at langt størstedelen af befolkningen ikke har nogen anelse om den atomare fare. I dag er Rusland og NATO involveret i en række øvelser med atomvåben og "indøver en atomkrig", sagde hun og påpegede de mange provokationer fra Vesten, hvor den ukrainske præsident Zelinskyj opfordrer til forebyggende atomangreb mod Rusland, og Joe Biden taler om et atomart "ragnarok".

Rusland har klart formuleret sin atomare doktrin, sagde hun, men Biden har aldrig "præciseret", hvad USA's doktrin er.

Fru LaRouche dokumenterede de mange eksempler på provokationer fra USA og NATO, herunder den amerikanske atomubåd USS West Virginia, der for nylig dukkede op i Det Arabiske Hav – en meget usædvanlig handling, som en russisk analytiker vurderede kunne tyde på, at USA ønskede at demonstrere sin evne til at iværksætte et førsteangreb mod Rusland. Der må finde en

offentlig debat sted om disse anliggender, advarede fru LaRouche.

Situationen er yderst bekymrende, understregede hun, fordi menneskets eksistens er på spil, og det var præcis, hvad der blev drøftet på seminaret for lovgivere den 7. oktober. Som det blev nævnt dér, sagde hun, er det nu på tide at tænke som verdensborgere. "Vi repræsenterer én menneskehed" og må handle på dette grundlag. Indkald til et hastemøde i FN's Generalforsamling eller G20. Appeller til samtlige verdensorganisationer. Mobiliseringen må optrappes, og alternativer til den nuværende fare skal fremlægges, sagde fru LaRouche

Det er afgørende, at der tilbydes alternativer, tilføjede hun og pegede på Schiller Instituttets forslag om at indkalde til en konference for at drøfte en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tager hensyn til alle nationers interesser. Senere i løbet af diskussionsperioden tog fru LaRouche fat på problemet med begrebet multipolaritet, som foreslået af general Dominique Delawarde, fordi det indebærer et potentiale for geopolitisk konfrontation.

Hun bifaldt også initiativet fra den amerikanske repræsentant Paul Gosar fra Arizona, som inviterede Vladimir Putin og Ukraines Volodymyr Zelenskyj til at rejse til Arizona for at føre fredsforhandlinger. Det var et modigt og særdeles passende initiativ.

Der er ingen tid at spille, understregede fru LaRouche. Vesten forsøger at afkoble sig fra nationerne i BRICS, Kina og andre nationer, som ikke accepterer det eksisterende system. "Vi har brug for en gruppe af lande", der vil sætte gang i en bred diskussion om de foranstaltninger der skal træffes, insisterede hun, og de nuværende og tidligere lovgivere og andre politiske ledere, der er samlet på denne konference, er i stand til at agere i hast.

The Urgency to Act

Mrs. LaRouche's presentation set the stage for an intense discussion among all participants on proposed initiatives to stop the danger of nuclear war that can be acted on immediately. Not everyone agreed on the specifics or the analysis, but there was absolute clarity on the need to act.

This was emphasized by Maria de los Angeles Huerta, who stressed that it is no longer acceptable to be spectators and that "radical transformation" is necessary. She outlined several initiatives for "global collective action," including a World Day of Debate and Reflection, to take up Mexican president Lopez Obrador's peace proposal, among other things; discuss a "moral and humanist" model and new economic framework; a new security and development architecture as Mrs. LaRouche proposed, and the need to create a communications work agenda to counter the "hegemonic narratives to legitimize global powers." Later in the discussion she proposed to create, and lead, a global network of "legislators for peace."

Congresswoman Jennifer Pedraza Sandoval of the Dignity Party of Colombia, to which former Sen. Jorge Robledo belongs, expressed support for the proposal to create a global network of legislators and announced she was adding her name to the signers of the Declaration calling for the meeting, and that she will use her position in Congress to support this effort, and will invite her colleagues to join.

Mexican Congressman Benjamin Robles also added his name to the Declaration, and welcomed the proposals put forward by Mrs. LaRouche and Ms. Huerta, but also proposed creating a group of legislators of all continents and nationalities to begin to dialogue with rulers of all nations to discuss peace proposals, development, creating a new United Nations, as Lopez Obrador has called for, and for establishing new principles for humanity and a new world order, to face the challenges ahead. "We can't miss this opportunity," he said. There are 7.5 billion people in 206 nations and regions that

depend on us. He emphasized that “the issue of Ukraine and other wars are a required corollary of a crisis that is disintegrating the world’s finances and economy.” He was proud to participate in the seminar, he said, and would gladly sign on to any declaration that it issues, proclaiming at the end, “Long live peace and humanity.”

As former Guyanese President Donald Ramotar pointed out, the group is meeting when the world faces the “terrifying prospect” of nuclear war, in a crisis that could be worse than the Cuban missile crisis. The British and U.S. justification for the use of nuclear weapons—that they “keep the peace”—is insane, he said. He stressed the urgency of people acting and of mobilizing mass organizations and building for mass demonstrations. His proposal, he said, is to “work with all democratic forces.” The Caribbean press doesn’t cover anything related to reality, he pointed out, so now is the time for a joint effort, reach out to mass organizations, trade unions, peace organizations, throughout the Third World as well.

Trinidad’s Kirk Meighoo also stressed the need for concrete proposals. The United Nations doesn’t function, he said. Endorsing Mrs. LaRouche’s call for a new security and development architecture, he proposed that such organizations as the BRICS, ASEAN, the SCO, CELAC and others come together to build an alternative UN—a UN2—to form the basis for a new global organization that will act in the interests of all nations. He underscored, as did Mr. Ramotar, the important role that the Caribbean has to play in the current situation.

A “Sonic Wave”

Sergio Tancredi, a former state parliamentarian from Sicily, underscored that action is required to avoid the nightmare of nuclear confrontation. The time has come to silence the guns, he said. In any dialogue, there must be respect not only for Ukraine and for Russia, but if the current situation isn’t stopped, the entire human community faces the danger of extinction. Act, he said, to make sure that governments feel

pressured. The cry for peace must become "like a sonic wave," that can't be stopped. Mobilize as many people as possible.

Antonio Ingroia of the Popular and Sovereign Italy organization announced he is joining this appeal for peace, emphasizing that European nations must get involved in this. "Adelante" he said, concluding with, "Go forward with courage."

Former Sen. Jorge Robledo of Colombia put it this way: we must have more and more sectors join for the third conference. "We must grow and grow with a clamor," to call on those governments involved to find a way out. "This is more and more urgent."

Diane Sare, independent candidate for Senate from New York, and former Virginia state senator Richard Black provided good examples of people who make "sonic waves." For people in other countries who look at the U.S. and see only terrible things, Sare and Black represent the voice of sanity, reflecting the founding intentions of the U.S. republic.

Sen. Black's previous videos exposing the U.S./NATO plans to destroy and dismember Russia, using the Ukraine war as a pretext, and asking such uncomfortable questions about whether the U.S. was behind the sabotage of Nord Stream 1 and 2, have garnered millions of views in many languages, including Russian. In the seminar, he asked whether the U.S. were planning an "October Surprise," a 'dirty bomb' or other provocation to blame on Russia, right before the midterm elections.

Sare stressed how important it is for this group of legislators and other leaders to come together determined to act, contrasting this to the cowardly "progressive" Democrats, who last week backed down from defending even their timid letter calling for peace negotiations to end the Ukraine war. She zeroed in on what French Gen. Delawarde had identified as

a “small cabal” that really determines U.S. and European policy, willing to inflict enormous pain on their populations.

Recent interventions by Sare’s backers against “progressive” Democratic members of Congress who support the Ukraine war have created big waves, she said, as did her bold billboards in Queens and Brooklyn asking why her opponent Sen. Schumer is afraid to debate her. The “small cabal” may have more power, she said, but there is a big fight in the U.S., which her campaign has shown, which no doubt explains the efforts to exclude her from the Oct. 30 candidates’ debate.

Helga Zepp-LaRouches tale ved videokonference: For verdensfred STOP FAREN FOR ATOMKRIG

HELGA ZEPP-LAROCHE: [English 7:30]

Hello. I greet you wherever you may be. What brings this meeting together, which is actually a sequel meeting to one we had on October 7th, where with the distinguished Congressmen and -women from Latin America, it was clear to us that we had to do an extra effort to mobilize the world population to the danger in which we are. And, I think that one of the most disturbing facts about the present situation is that for those who have looked at the danger of nuclear war and the escalation, who are realizing that the vast majority of human beings on this planet have no inkling on what kind of a powder keg we are sitting. If you think back to the early 1980s, when we had the medium-range missile crisis in Europe between

the SS-20 and the Pershing II being directed against each other with only a few minutes' warning time, you had hundreds of thousands of people in the street warning of World War III. And today, when the situation is so much more dangerous, there is very little. There are some demonstrations, but not in any correspondence of the possibility of the extinction of the civilization, which is what we are talking about if only one nuclear weapon would be used. Just to give you a sense, we have today, the 27th of October until October 30th—another three days—you have simultaneously the entire NATO and the entire Russian armed forces being involved in their annual nuclear exercise. That means the arsenals of the two largest nuclear powers are right now rehearsing a nuclear war. Because that is the basis of the Steadfast Noon maneuver, the NATO maneuver which is exercising the readiness of their nuclear arsenal. Given the fact that the main target is Russia, they are rehearsing a nuclear war against Russia. That means that the entire arsenal of B-52 bombers have been brought from the United States to the European theater. At the same time, the Russians also have their regular maneuvers called "Grom," which is the Russian word for thunder. They are also involved in a large maneuver, including the live missile launches.

Given the tension, this is not just a routine maneuver, even though it has been declared by both sides to be that. But this is in the middle of a situation in the Ukraine war which is getting more dangerous by the day; this is in the context of all kinds of maneuvers. For example, remember that Russian Defense Minister Shoigu just a few days ago had called all his colleagues—the Defense Ministers of the U.S., U.K., France, and Turkey—warning them that they had intelligence about the Ukraine preparing a dirty nuclear bomb which then in a fake operation would blame Russia for. Naturally, this was denied by the Ukrainian side, but just yesterday Shoigu continued this series of phone calls by calling the Indian and Chinese Defense Ministers, also discussing this situation.

Now, only a very short time ago, President Zelenskyy of Ukraine, in a meeting with the Australians, had basically called for preemptive use of nuclear weapons against Russia, which then was pulled back. His aides said he didn't mean it that way. Stoltenberg, the NATO General Secretary, said that a victory of Russia in Ukraine would be a defeat of NATO, and therefore could not be tolerated. President Biden on October 6th in a more or less private meeting, had warned about the use of tactical nuclear weapons from the side of Russia would lead to an Armageddon, which then also was corrected. Defense Minister Shoigu said that the use of nuclear weapons in Ukraine is absolutely not on the table, and not even on the horizon. Naturally, all of this takes place in the context of which side has what nuclear doctrine. It is an absolute fact that the Russian nuclear military doctrine provides for the use of nuclear weapons only in the case that the territorial existence of Russia is at stake. That obviously is not the case under normal circumstances. While on the other side, since the Bush administration, the United States has a first strike doctrine. That is something which is absolutely not discussed, and I think we have to discuss it because ever since the U.S. has the prompt global strike doctrine, it does have the element of a first strike use.

Now, when President Biden came into office in January 20, 2021, he promised that he would clarify that, and correct the U.S. doctrine to the sole purpose only that only in order to deter a nuclear attack, or if necessary, retaliate against a nuclear attack, would the United States use nuclear weapons. So, I think we need to have a very broad discussion among military experts. Is it acceptable to be part of NATO when the policy of NATO is a first strike policy? That is not some theoretical question very far away. We should note the fact that in February 2021, it was the leader of the Strategic Command, Admiral Richard, who had advised the Pentagon to change the likelihood of the use of nuclear weapons from "not likely" to "likely." So, that was the response. Just last

week, the United States ship {USS West Virginia} ballistic missile submarine surfaced in the Arabian Sea. Now, Russian expert Alexander Timokhin, wrote in the magazine {Vzglyad} which is the Russian word for view, that the very unlikely occurring of that U.S. submarine surfacing—normally these submarines don't like to be seen and their location is supposed to be a secret—would have been a demonstration on the side of the United States that they are capable of delivering a first strike to disarm the Russian nuclear arsenals in a preemptive way and prevent Russian retaliation by putting such missiles on a flat trajectory rather than a ballistic one, and therefore shortening the flight time significantly, thereby depriving the Russian side of going for a counterstrike.

I don't know. This all is very worrisome, and I think we do need a public debate about that, because if we are that close to the mistrust and the assumption that this could happen and the Russians have this doomsday strategy whereby if the Russian leadership would be eliminated in a first strike, then they have an automatism which would set into motion all the nuclear capability even if the Russian leadership is already eliminated.

I think all of these developments are really a reason to have a total alarmist situation. What is at stake is the existence of the human species. We have discussed at the previous meeting on October 7th that the fact that if there would be a nuclear war, and it is the agreement of all competent military experts that there is no such thing as a tactical nuclear war, if one single nuclear weapon is used, the entire arsenal will be used, and that will be the end of civilization. Because a nuclear winter would kill off in all likelihood those few billion who would survive the actual nuclear war. It would probably be the end of the human race, or at least in the form we know it now. If some miserable people would survive in the following years, one should remember the word of John F Kennedy who said that those who die in the first hours will be

lucky compared to those who manage to live on for a couple of weeks or months or years.

Therefore, because it is the existence of all of civilization which is at stake, we discussed that that by definition makes it that every person on this planet is a world citizen, and has to think like a world citizen. We have been catapulted to be representative of the one humanity, whose existence is at stake right now. This is why we want to escalate this mobilization. We want to bring it into all countries, and we want to evoke from a group of nations whatever it may be, that they must address this condition. We must have an emergency session of the UN General Assembly or another occasion would be at the upcoming G-20 meeting in Indonesia in mid-November. But a group of nations has to come forward and offer an alternative to this danger.

The Schiller Institute has mobilized since the outbreak of this war, to have an international conference to have a New Paradigm, to have a new international security and development architecture which takes into account the interest of every single country on the planet; which means a European security architecture clearly has failed. If you don't include countries which right now are supposed to be completely excluded, and there is actually an effort going on to decouple the United States and Europe and some of their few allies from Russia, China, the BRICS countries, the SCO. That will not work. You cannot split the world in two places and think that with all the problems we have that there can be a solution. We need a motion to put on the table for a new international security and development architecture, a new world economic order which addresses also the fact that the trans-Atlantic financial system is in a hyperinflationary blow-out. We have seen in the case of Great Britain and the unfortunate fate of the short-term Prime Minister Liz Truss, that the effort by the central banks—in that case, by the Bank of England—to go for first quantitative easing, pumping money, then seeing that

this leads to inflation; then going to quantitative tightening, then realizing that may lead to a collapse of the stock and bond markets, then going back to quantitative easing. This is not going to be a viable solution. If the European Central Bank is doing the same thing in the next several days, they will have the same experience as the Bank of England had. We are at the end of the system, and we need a new monetary system, a new credit system which allows us to overcome poverty for every person on this planet. We need to have a new conception of how to organize the affairs so that every country on this planet can develop its fullest potential.

So, this is what we want to instigate a broad discussion about, and as Dennis was saying, it was Schiller's conviction that you can be a patriot of your country, and act as a world citizen at the same time, acting in the interest of all of humanity. We have reached in the history of mankind that point where either the human species makes that evolutionary jump to think in terms of the one humanity first, and then puts the national interest second. It's OK to have a national interest, but it should never be contrary to the interests of humanity as a whole. We are calling to organize a movement of world citizens of all countries to unite, because that may be the last resort to stop something which not even an historian would be left over to comment on. We want to invite all of you to participate and help to spread that effort. Thank you.

Helga Zepp-LaRouches indlæg på BRICS forskningskonference

Den 25. oktober 2022 (EIRNS) – Nedenstående er Helga Zepp-LaRouches tale til "International Scientific and Practical Conference 'Scientific-Technological and Innovative Cooperation of BRICS countries'", arrangeret af den [russiske] Nationale Komité for BRICS-forskning.

Min helhjertede tak til den Nationale komité for BRICS-forskning for invitationen til denne vigtige konference!

For at starte med et citat fra Peter Westmacott, tidligere britisk ambassadør i USA, som netop har beklaget sig over, at Storbritannien er blevet "en kilde til morskab, vantro, medlidenhed og skadefryd i udlandet". Det er ydmygende for et land, som så længe har været et forbillede for et fungerende demokrati." Hvis man ser bort fra kommentaren om Storbritannien som et " fungerende demokrati", har det en vis nytteværdi at betragte Bank of Englands panikagtige rutsjebanetur, skiftende fra QE til QT, for derefter at springe tilbage til QE med en hastighed, der ligner Liz Truss', der styrter ind i Downing Street 10 og ud igen. Mens nogle mennesker måske oplever " schadenfreude/skadefryd" over Storbritanniens undergang, er et mere nøgternt syn på sagen på sin plads, da det er det systemiske svigt i det neoliberale system, som udgør den virkelige dynamik bag den angelsaksiske geopolitiske konfrontation mod Rusland og Kina.

Mens det britiske etablissement river sig i håret over spørgsmålene om, hvad disse tegn på manglende regeringsduelighed vil gøre ved den britiske støtte til NATO's krig i Ukraine eller det særlige forhold til USA, peger uroen i Storbritannien på en større betydning af disse udviklingsforløb for BRICS og resten af verden.

Begivenhederne i London signalerer den endegyldige fremkomst af den globale systemiske krise, som min afdøde mand, Lyndon LaRouche, advarede om for 51 år siden, da præsident Nixon erstattede Bretton Woods-systemets faste valutakurser med flydende valutakurser. Han advarede dengang om, at en fortsættelse af dette pengepolitiske system, som var orienteret mod profitmaksimering for spekulanterne, nødvendigvis ville afstedkomme en ny depression, en ny fascisme og faren for en ny verdenskrig – eller et helt nyt økonomisk verdenssystem.

Selv om processen med af-dollarisering allerede er i gang, hvor stadig mere handel mellem BRICS og nogle lande i det Globale Syd gennemføres i deres nationale valutaer, og hvor der foregår forberedelser til at etablere en ny international valuta baseret på en kurv af råvarer, er disse lande ikke tilstrækkeligt beskyttet mod afsmitningen af virkningerne af enten en hyperinflationær sprængning af det transatlantiske finanssystem som følge af fortsat kvantitativ lempelse eller en kædereaktion af kollapser med konkurser som følge af et forsøg på at dæmpe inflationen med kvantitativ stramning.

En repræsentativ kreds af regeringer, såsom BRICS, SCO og andre, der handler i flertallets interesse for størstedelen af menneskeheden, må hurtigt forberede sig på at etablere et nyt kreditsystem, som beskytter landene i udviklingssektoren mod virkningerne af en kaotisk opløsning af de vestlige centralbankers hidtil dominerende finansielle system. En anden stærk motivation er den uforklarlige og tydeligvis fuldstændig uigennemførlige hensigt fra ledende kredse i USA, Storbritannien og EU om at afkoble sig fuldstændigt fra Rusland og Kina og dermed indirekte fra samtlige lande, der er involveret i BVI (Bælte- og Vej-Initiativet).

På trods af at det gamle Bretton Woods-system forståeligt nok afvises af udviklingslandene, fordi det blev oprettet under Churchills og Trumans imperiale tankegang og aldrig tilnærmelsesvis realiserede præsident Roosevelts vilje til at

skabe et kreditsystem, der ville gøre en ende på kolonialismen og i overvejende grad øge levestandarden for befolkningerne i den såkaldte Tredje Verden, udgør det en nyttig reference, for så vidt som det minder folk om, at finansielle systemer ikke er et gudsgivet fænomen, men kan udformes af regeringer.

Som Lyndon LaRouche konsekvent har insisteret på, må et nyt kreditsystem absolut omfatte:

- 1.) et system med faste valutakurser for de nationale valutaer, som kan justeres med jævne mellemrum;
- 2.) et samarbejdende system af nationale banker baseret på regeringernes suveræne beføjelser;
- 3.) begrænset omsættelighed af valutaerne;
- 4.) kapitalkontrol, som grundlæggende har samme virkning som en international Glass/Steagall-bankopdeling;
- 5.) beskyttende told- og handelsregler, som især beskytter udviklingslandenes spirende økonomier; og
- 6.) forbud mod enhver form for spekulation.

Det hidtil usete omfang af sanktioner mod Rusland, som har haft det udtrykkelige formål at "ruinere Rusland", idet de har nægtet Rusland adgang til alle moderne avancerede teknologier og forhindret diversificering fra eksport af olie og gas, som det blev citeret den 25. januar fra unavngivne embedsmænd fra Det Hvide Hus, har tydeligvis fejlet, og nu er de til gengæld i færd med at ruinere økonomierne i Europa, men især i Tyskland. Der er nu et tilsvarende forsøg på at nægte Kina adgang til chip- og halvlederteknologier. Følgerne af den hyperinflationære eksplosion af fødevarer- og energipriserne i udviklingslandene truer med en verdenshistorisk tragedie af hidtil usete dimensioner. Alle disse faktorer bidrager til den kendsgerning, at den nuværende industrielle kapacitet i både "Vesten" og i BRICS og det Globale Syd er langt under det, det

vil kræve for at opretholde den nuværende verdensbefolkning.

Hvis BRICS-landene og deres partnere ønsker at afhjælpe denne situation, er den eneste pålidelige og ikke-inflationære mulighed at mobilisere alle tilgængelige ressourcer i denne gruppe af nationer til et koordineret "videnskabeligt drevet program". Det er afgørende at prioritere de nye videnskabelige gennembrud, som er baseret på relativt højere energi- og energitilstrømningstætheder, hvilket muliggør højere relative potentielle befolkningstætheder, en sammenhæng, som er et af de mest afgørende aspekter af videnskaben om fysisk økonomi, hvilket adskiller den fuldstændigt fra monetarisme. Dette behov for at anvende stigningen i den potentielle relative befolkningstæthed som målestok for værdien af en investering vedrører menneskehedens overlevelsesmuligheder på lang sigt.

I betragtning af at Rusland, Kina og Indien er blandt de førende rumfartsnationer, er rumfartsprogrammer med videnskabelige drivkræfter blandt de mest lovende områder, hvor afsmittende effekter af nye revolutionerende teknologier til andre områder af økonomien skaber den størst mulige stigning i produktiviteten af den samlede produktionsproces med den højeste mulige hastighed. Det samme gælder i princippet for andre avantgarde-teknologier som f.eks. termionuklear fusion, biofysik og biokemi, kognitive videnskaber osv. De betydelige videnskabelige traditioner og kapaciteter inden for kernekraft og kernekraftrelateret videnskab i Rusland, Kina, Indien og Sydafrika er allerede til rådighed og kan udgøre det videnskabelige grundlag for en voksende sektor af "videnseksport" til omfattende teknologioverførsel og uddannelsesprogrammer til andre nationer i det Globale Syd, således at de kan avancere til et væsentligt højere produktivitetsniveau.

Samtidig med at der skal gøres en indsats for at anvende alle de menneskelige og arbejdsmæssige kapaciteter, der er til rådighed, og øge omfanget af teknologiske præstationer til det højest mulige niveau, skal der ydes støtte i form af billige

kreditter og investeringsskattekreditter til hver enkelt "afsmittende effekt", der opstår som følge af de videnskabelige drivkraftprogrammer, som derefter gør det i stand til at løse afgørende problemer i økonomien.

Overførslen af de videnskabelige fremskridt til potentielt samtlige sektorer af økonomien sker hovedsagelig gennem to kanaler, nemlig uddannelsessystemerne og til maskinværktøjssektoren og derfra videre til fremstilling af varer, husholdningsgoder, infrastrukturudvikling og landbrugssektoren.

Det nuværende forestående systemiske kollaps af det finansielle system er naturligvis en alvorlig udfordring, men det er også en kærkommen anledning til endelig at få den største del af verdensøkonomien bragt ind på principper, der er i overensstemmelse med principperne i vores fysiske univers.

POLITISK ORIENTERING den 25. oktober 2022: Har vi stadigvæk demokrati i Danmark?

Med formand Tom Gillesberg, som er Folketingskandidat udenfor partierne i Københavns Storkreds.

At styre verden udenom atomkrig: Husk Videokonference torsdag den 27. oktober kl. 16-19 eller senere:

Anden seminar af nuværende og forhåndværende internationale politikere.

Online deltagelse live: Tilmeld dig her.

Der kommer også en video senere på denne side.

Den 25. oktober 2022 (EIRNS) – Om to dage indkalder Schiller Instituttet til en konference med titlen: “For verdensfred, stop faren for atomkrig”. Med undertitlen: “Andet seminar for nuværende og tidligere valgte embedsmænd fra hele verden”, griber denne særlige konference ind midt i 60-årsdagen for Cuba-krisen i 1962 for at trække verden væk fra randen af atomar selvdestruktion. Den eneste kraft, vi besidder, er idéernes kraft – men det er, som den russisk-ukrainske fysiker Vladimir Vernadskij grundigt beviste, den største kraft, geologisk eller på anden vis, på (og måske uden for) planeten.

Instituttets treårige mødeforløb, hvoraf denne torsdag er den seneste, har trodset formodningen om et uundgåeligt tragisk

udfald af et halvt århundrede med fejlslagen transatlantisk, civilisatorisk politisk fiasko fra de "vestlige" såkaldte "indre elitors side". Mordene på ledere som Patrice Lumumba, Kennedy-familien og pastor Martin Luther King og nederlaget og tilsidesættelsen af andre som Frankrigs Charles de Gaulle har gennem årtier bragt menneskeheden på tærsklen til den ultimative krig med selvudslettelse. Når først døren er åbnet, vil den aldrig blive lukket igen. Vi står nu ved døren. Hvem vil bestemme, hvornår midnat indtræffer, og hvornår vi åbner den?

På en Schiller Institut-konference i februar 1996 i Reston, Virginia, beskrev økonomien og statsmanden Lyndon LaRouche i en tale med titlen: "If You Passed Economics 101, You Are Probably a Member of an Endangered Species", det kulturelle princip, der ligger til grund for det system af konferencer og kongresser, som instituttet har sammensat: "Emnet, det egentlige emne ... er emnet historie som tragedie; for vi lever i en virkelig tragedie. Når en person siger til mig: "Hvorfor giver du ikke svar i små doser, ligesom de andre politikere? Hvorfor foretager du ikke en meningsmåling og finder ud af, hvad folk ønsker at høre, og fremsætter dit forslag ud fra de fordomme, som de allerede har, som meningsmålingerne fortæller dig?", ville mit svar være: "Jeg er ikke et fjols"...

"Vi har nu en civilisation, en verdensomspændende civilisation, som er dømt til undergang i sin nuværende form. I løbet af de næste måneder eller år vil denne civilisation, som folk omtaler – deres meninger, deres kultur, deres fordomme, deres livsform, deres traditioner – alt sammen være forsvundet! Intet kan redde den. Det er som at klamre sig til en kahyt på {Titanic}: Hvis du klamrer dig til disse traditioner, vil du gå ned og drukne med dem. Vi er nødsaget til at få folk på {Titanic}, væk fra traditionerne, ind i redningsbådene, så de kan blive frelst."

Isbjerget truer med at dukke op foran det "tåbelige skib", som er anglofæren, mens denne dag gryr. I dag har Ruslands

repræsentanter i FN til hensigt at fremlægge beviser for, at Ukraine med bistand fra Storbritannien, har sat sig for at forberede og detonere en "beskidt bombe", en radioaktiv anordning, i Ukraine. En sådan handling ville af Rusland blive betragtet som "atomterrorisme". Efter at Ruslands forsvarsminister Sergej Shoigu søndag den 23. oktober kontaktede sine kolleger i USA, Frankrig, Storbritannien og Tyrkiet for at informere dem om dette, og USA, Storbritannien, Frankrig og NATO's generalsekretær, Stoltenberg, reagerede ved at afvise Ruslands påstande, svarede Kremls talsmand, Dmitrij Peskov, på deres benægtelser. "Deres mistillid til de oplysninger, der er blevet videregivet fra russisk side, betyder ikke, at truslen om anvendelse af en sådan "beskidt bombe" ophører med at eksistere. Truslen er påviselig." Det er "deres sag, om de vil tro på det eller ej."

Der er på nuværende tidspunkt ingen tegn på, at Rusland har ændret sin atomare forsvarsposition, opjusteret niveauet for angrebsberedskabet i sine strategiske raketstyrker eller truffet nogen som helst foranstaltninger til at indlede et angreb, enten på Ukraine eller på NATO med atomvåben. Lad dig ikke narre: Selv om de ukrainske styrker inviterer IAEA-inspektørerne til at se på deres atomkraftværker, "fordi vi ikke har noget at skjule", oplyser Rusland, at fremstillingen af den beskidte bombe ikke finder sted på et atomkraftværk, men i stedet på Eastern Mining and Processing Plant, der ligger i byen Zhovti Vody i Dnepropetrovsk-regionen.

Det skal endvidere erindres, at USA's officielle politik for termonukleare atomvåben, der har været gældende siden 2002 og ikke er blevet ændret af nogen præsidentiel administration siden da, {ikke} udelukker første anvendelse af sådanne våben. Som det fremgår af Congressional Research Service Report, "U.S. Nuclear Weapons Policy: Considering 'No First Use'", som blev revideret i marts i år, fremgår det: "Siden afslutningen af Den kolde Krig har USA ændret sin erklærede politik for at reducere atomvåbenets tilsyneladende rolle i USA's nationale

sikkerhed, men har ikke erklæret, at det afstår fra at anvende dem først... I 2010 Nuclear Posture Review Report erklærede Obama-administrationen, at USA 'kun ville overveje at anvende atomvåben under ekstreme omstændigheder' ... (men) administrationen var ikke parat til at erklære, at det 'eneste formål' med amerikanske atomvåben var at afskrække fra atomangreb {fordi den kunne forestille sig 'en begrænset række af eventualiteter', hvor atomvåben kunne spille en rolle i afskrækkelsen af konventionelle, kemiske eller biologiske angreb.}" [Understregning tilføjet.]
[<https://sgp.fas.org/crs/nuke/IN10553.pdf>]

Flere amerikanske observatører, der hidtil har været alt for tavse, har undret sig højlydt over vanviddets indflydelse i amerikansk og angloamerikansk politik. Noam Chomsky, med hensyn til Nancy Pelosis provokationer i Kina, og Jeffrey Sachs, med hensyn til Ukraine, har for nylig omtalt USA's politik som "vanvittig". Den tidligere ambassadør og særlige udsending til Haiti Daniel Foote kaldte for nylig USA's politik med militær intervention for vanvittig. "Deportationerne (af haitianere) var dråben, der fik bageret til at flyde over. Men den vigtigste grund til, at jeg trådte tilbage, er, at jeg så USA's politik bevæge sig i præcis denne retning, mod intervention, hvilket er, som Einstein sagde – og jeg vil parafrasere – "at forsøge det samme igen og igen og forvente et andet resultat er vanvid."

Historikeren Barbara Tuchman stillede spørgsmålet i sin bog {The March of Folly: From Troja to Vietnam}: "Et fænomen, der er tydeligt i hele historien, uanset sted og periode, er regeringers forfølgelse af politikker, der er i modstrid med deres egne interesser. Det ser ud til, at menneskeheden udøver en dårligere regeringsforvaltning end næsten enhver anden menneskelig aktivitet... Hvorfor handler indehavere af høje embeder så ofte i modstrid til den vej, som fornuften påpeger og den oplyste egeninteresse antyder? Hvorfor forekommer intelligente mentale processer så ofte ikke at fungere?"

Lyndon LaRouche har givet det ubehagelige svar mange gange, mange steder. I et af dem, {Saudi Arabia in the Year 2023}, skrevet i 1983 – for fyrre år siden – udtalte han: “Pionererne i ”postindustriell” selvdestruktion har primært været Storbritannien og dernæst USA. ...

Ved at ramme en “grænsebetingelse” forårsaget af afvigelsen af hyper-spekulative og ubetalelige finansielle instrumenter, herunder valutaer, fra den reelle, fysiske økonomi, opstår der en pludselig, tidligere utænklig “chokbølge” af malthusiansk sammenbrud, som eliminerer hele befolkninger fra den ene dag til den anden. Enten dette eller en avanceret industriel udvikling, som den foreslået i Bælte- og Vej-Initiativet, eller udvidelsen af BRICS-landene, den fortsatte opadgående kurs for Kinas økonomiske vækst og fiaskoen for den “finansielle atomkrig” mod Rusland, tegner sig for fremtiden. Selv om LaRouches prognoser ofte var brutalt sandfærdige, blev de aldrig præsenteret som de eneste politiske muligheder, der var tilgængelige for dem, der ville vælge varig overlevelse frem for øjeblikkelig overlevelse. {Saudi Arabia in the Year 2023} var et næsten 100 sider langt forslag, en skitse og et program opdelt i tre afsnit. For det første, “Overvindelse af 1000 års plyndring og underkastelse af den arabiske verden”; for det andet, “LaRouche/Riemann-metoden”; og for det tredje, “Udviklingens sociale sammensætning”. Afsnittenes undertitler omfattede “National Income Accounting”, “Den arabiske verden/Saudi Arabien”: Matematik”, “Arbejdsdeling” og “Hvad vi mener med ‘potentiell funktion’”.

Der er ingen måde hvorpå de ” tilfangetagne nationer” i anglofæren kan engageres i løsningskonceptet Fred gennem Udvikling, ej heller på kort sigt, hvis ikke Lyndon LaRouches navn og arbejde sættes i centrum i disse kommende timer, dage og uger. Alternativet vil før eller senere være atomkrig. Det bliver os, ikke troen eller skæbnen, som skal afgøre, at menneskehedens midnat med total krig aldrig indtræffer.

Helga Zepp-LaRouche orienterer EIR om det presserende behov for at gennemføre et nyt paradigme i lyset af truslen om verdenskrig og økonomisk nedbrud

Lørdag, den 22. oktober 2022

PAUL GALLAGHER: I dag er det lørdag den 22. oktober 2022, og det er 60-årsdagen for den dag, hvor USA's præsident John F. Kennedy holdt en tale, som oplyste verden om, at den befandt sig i en atomar krigskrise, en nedtælling til en atomkrig, som muligvis kunne ødelægge civilisationen. Kennedy meddelte, at USA havde fundet beviser for, at Sovjetunionen havde leveret atommissiler til Cuba, og sagde, at USA under ingen omstændigheder ville tolerere dette, absolut ikke, og at en krise var i gang, som tiltrak sig verdens opmærksomhed og fastholdt folk i frygt for den i mere end to uger. [<https://www.jfklibrary.org/learn/about-jfk/historic-speeches/address-during-the-cuban-missile-crisis>]

Her er Paul Gallagher fra EIR. Jeg taler med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet og en hyppig spidskandidat for det politiske parti BüSo i Tyskland, om den ekstraordinære situation, som udvikler sig der og internationalt.

Så, Helga, god eftermiddag til dig.

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Goddag.

GALLAGHER: Lad mig starte med at fastslå, at Nord Stream-naturgasledningen er et undersøisk rørledningsprojekt mellem Rusland og Tyskland under Østersøen, som de har udarbejdet i fællesskab i mere end 15 år. Rørledningen blev suspenderet i 2022 efter pres fra USA, og den 26. september blev den saboteret af kraftige eksplosioner, som havde til formål at ødelægge den fuldstændigt. Det ser ud til, at dette har haft en indvirkning på det tyske politiske liv, på trods af at det bliver mørklagt.

Helga, kan du analysere for EIR, hvad der er sket her, og hvad dette betyder for Tyskland og truslen om krig mellem NATO og Rusland?

ZEPP-LAROUICHE: Altså, det første man kan sige er, at de officielle medier og kanaler tydeligvis forsøger at omtale det så lidt som muligt, hvilket allerede er yderst ildevarslende, i betragtning af at dette forværrer Tysklands energisituation i et stykke tid fremover. Militære eksperter har erklæret, at sabotagen var af en sådan art, at den udelukkende kan være udført af en stat. Den kan ikke være udført af private dykkere, og det begrænser naturligvis antallet af stater, der har haft tilgang. Nu kan man spørge sig selv, hvem der havde kapacitet, hvem der havde mulighed og hvem der havde motivet? Nogle militære eksperter påpeger, at hvis det havde været Rusland, ville det have betydet, at Rusland skulle sejle med ubåde og andet udstyr 300 km gennem Østersøen under NATO's totale overvågning og kontrol, og hvis det havde været Rusland, ville det derfor bevise, at de havde en betydelig overlegenhed inden for undervandskrigsførelse for at kunne gennemføre dette praktisk talt lige for næsen af NATO's omfattende overvågning. Hvis det var tilfældet, ville det have helt andre konsekvenser for den militære balance.

Men der er nu også adskillige mennesker, som påpeger, at hvis der var beviser for, at det var Rusland, ville NATO, EU og regeringerne have afholdt en lang række pressekonferencer, og alle dagblade ville have været spækket med sagen. Men da der ikke er hændt noget af den karakter, ser det ikke ud til, at det var Rusland.

I stedet har den tyske regering i et svar på et spørgsmål fra en parlamentariker udsendt et officielt svar, som også er yderst mærkværdigt: De erklærede, at de ved, at det var sabotage – hvordan kunne de vide det, hvis der ikke var nogen officiel undersøgelse? Sverige trak sig i øvrigt ud, og så var der en eller anden besynderlig undersøgelse, som kun involverede Tyskland og Danmark, men de tyske dykkere havde ikke udstyr til at gå ned til 70 og 80 meters dybde, så det hele fremstår meget ildevarslende. Desuden fastslår erklæringen fra den tyske regering, at man af hensyn til statens sikkerhed ikke vil offentliggøre yderligere oplysninger.

Det forekommer meget besynderligt: For en sabotage med så enorme økonomiske og dermed sociale og politiske konsekvenser. at lade det blive ved det, giver naturligvis anledning til den mistanke, som mange mennesker nærer, at det er en fremmed stat, som ikke er venligsindet over for den tyske regering, der har udført det. I betragtning af at de eneste stater, der kunne have udført det, ville have været USA, Storbritannien, Polen og måske Litauen, men alle antyder – og ved også – at intet i dette stærkt overvågede område af Østersøen kunne være blevet udført uden USA's kontrol og samtykke.

Så hvorfor undlader den tyske regering at nævne noget? Folk har mere og mere en fornemmelse af, at den nuværende tyske regering ikke forsvare det tyske folks interesser, og det på trods af, at den tyske økonomi vil bryde sammen i efteråret og vinteren på dramatisk vis, hvor sabotagen af disse rørledninger vil have spillet en afgørende rolle.

GALLAGHER: Er der nogen i Tyskland, der i betragtning af den enorme forøgelse af priserne og sabotagen af den tyske økonomi som følge af tabet af naturgasforsyninger og olieforsyninger – men især naturgas – er der nogen, der hævder, at Rusland og Tyskland bør reparere denne rørledning? Eller er der overhovedet nogen aktioner mod denne NATO-politik med henblik på fuldstændig krigsførelse mod Rusland?

ZEPP-LAROUICHE: Det vil jeg mene! Netop i dag er der adskillige demonstrationer, og der har været talrige demonstrationer i de sidste dage og uger, ikke kun i det østlige Tyskland, men især der, men også i dag i mange vesttyske byer. Hvad folk ytrede i disse demonstrationer var, at det er nøjagtigt som i 1989: Det var de demonstrationer, hvor Berlinmuren faldt som følge heraf. Man kræver, at sanktioneerne mod Rusland skal ophøre, at våbensalget til Ukraine skal indstilles, at dette ikke er vores krig, vi kræver en diplomatisk løsning. Mest interessant er aktionerne i byen Stralsund, hvor de kristelige demokrater (CDU), de frie demokrater (FPD), Linke (Venstrepartiet) og socialdemokraterne (SPD) samt en alliance af borgere kaldet "Borgere for Stralsund" alle har underskrevet et initiativ, hvor man tilbyder, at byen Stralsund skal være værtsby for fredsforhandlinger med Ukraine. Man erklærer, at der ikke er noget vigtigere end fred på vores jord, og refererer til den storslåede historie om at skabe Freden i Stralsund, som er en henvisning til konfliktløsningen fra 1370, hvor en krig mellem Danmark og Hansestæderne (herunder Stralsund) endte med den såkaldte Fred i Stralsund. Så mere end 650 år senere ønsker de at skabe en ny Fred i Stralsund, hvilket er en meget imponerende intervention, som efter min mening tydeligt genopliver ånden fra 1989 i disse demonstrationer. De forlanger også, at den nuværende tyske regering skal træde tilbage.

GALLAGHER: Så, ånden fra 1989 er helt sikkert til stede! Der er en kendt blogger og strategisk ekspert, Alexander Mercouris, som i en video argumenterede for, at denne

mørklægning af situationen med rørledningerne, på trods af nogle meget klare indikationer på, hvad der skete, at det betyder, at den tyske regering er under kontrol af en fremmed magt, som er fjendtlig over for Tyskland – det var således han udtrykte det. Hvad er dit syn på dette ræsonnement? Har det betydning for de demonstrationer, der er på vej, og for regeringens ageren?

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Der er utallige opfordringer til, at denne regering skal gå af, som mange mennesker mener, er den værste regering, Tyskland har haft i hele efterkrigstiden. Det gælder helt sikkert for De Grønne – det er en såkaldt “gadelygtekoalition” med De Grønne, de liberale [FDP] og Socialdemokraterne, hvoraf De Grønne i virkeligheden er krigspartiet, NATO-partiet, med den mest høgeagtige, krigeriske politik, og man kan ikke skelne det de repræsenterer, fra Stoltenberg eller Blinken. Den såkaldte økonomiminister, Robert Habeck, som tidligere var temmelig populær i meningsmålingerne, styrtdykker nu og er blevet genstand for offentlig foragt, fordi han helt klart fører en politik, der betyder en afindustrialisering af Tyskland. Således befinder vi os midt i en enorm social eksplosion i Tyskland.

GALLAGHER: Interessant. Vi har set dette for nylig i Storbritannien, hvor Liz Truss, som var klar til at trykke på atomknappen og en rigtig fighter, ankom som et helvede på hjul til premierministerposten, derefter faldt hjulene meget hurtigt af, nu er hun trådt tilbage, og de befinder sig i en regeringskrise såvel som i en finanskris. Så vi oplever disse ting i hele Europa.

Lad mig spørge dig: Du bliver ofte omtalt og interviewet i medierne i Kina, senest i går i CGTN's udsendelse “Dialogue”. I et af interviewene [<https://chinaplus.cri.cn/podcast/detail/1/2706897>] fokuserede de på din vurdering af situationen i Frankrig og Tyskland. Hvad kan du fortælle kineserne om situationen i Europa? Hvad

finder du er vigtigst, at de bør forstå?

ZEPP-LAROUCHE: De ser særligt på Tyskland, med fuldstændig forbløffelse: Et engang stolt folk af digtere og tænkere, som beundres for sin videnskabelige og teknologiske ekspertise i hele verden, begår økonomisk selvmord for øjnene af den øvrige verden. Det er meget svært for folk i Asien generelt at forstå, hvorfor Europa er på en så selvdestruktiv kurs.

Det, de foretager sig som konsekvens heraf, er at fremskynde opbygningen af et nyt økonomisk system, som består af landene i BRICS, SCO, CICA [Conference on Interaction and Confidence Building Measures in Asia] og andre organisationer i det Globale Syd, hvor de opbygger et økonomisk system, som er fokuseret på at mindske fattigdommen i hele udviklingssektoren; samarbejde til gensidig fordel; og det skal anføres til Kinas gunst, eller til (der er et ord, jeg mangler) at de løbende tilbyder USA og de europæiske lande, at de bør samarbejde i stedet for at forsøge at slå. Men lige nu ser det ikke ud til, at folk i Vesten har den fornødne visdom til at reagere på dette tilbud.

GALLAGHER: Hvis det tyske erhvervsliv og de tyske husholdningers adgang til naturgas fra Rusland er blevet ødelagt, som følge af denne økonomiske krigsførelse mod Rusland, er Biden-regeringens økonomiske foranstaltninger mod Kina da af samme omfang, som den totale økonomiske krigsførelse mod Rusland? Og hvad tror du, at Kinas reaktion hertil vil være?

ZEPP-LAROUCHE: Hvis man ser på Biden-regeringens politik og folk som den tyske udenrigsminister, Annalena Baerbock, der mange gange har sagt, at de ønsker at (citater) "ruinere Rusland" eller (citater) "forhindrer Rusland i at diversificere sig fra olie og gas" – dette blev allerede erklæret den 25. januar af en unavngiven embedsmand fra Det Hvide Hus – så er det ikke lykkedes særlig godt. [<https://www.whitehouse.gov/briefing-room/statements-releases/>

2022/01/25/background-press-call-by-senior-administration-officials-on-russia-ukraine-economic-deterrence-measures/]

Effekten af dette var, at Rusland vendte sig mod Asien og klarede sig relativt bedre end Tyskland, hvor man nu oplever et komplet tilbageslag, og landet er i umiddelbar fare for afindustrialisering, og i betragtning af den tyske økonomis størrelse vil dette medføre en ødelæggende påvirkning for hele Europa.

Derfor tror jeg, at truslen om at gentage det samme mod Kina, som man allerede har gjort mod Rusland, udelukkende medfører en total afindustrialisering af Vesten, i det mindste den europæiske del heraf. Desuden samarbejder Kina med ca. 150 lande i forbindelse med Bælte- og Vej-Initiativet (BRI), Det Globale Udviklingsinitiativ, og netop på den igangværende 20. partikongres for Kinas Kommunistiske Parti (KKP), som er i gang, blev det i den rapport, som blev fremlagt på konferencen, stolt fastslået, at den kinesiske økonomiske politik er fokuseret på kontinuerlig innovation, videnskabelig og teknologisk udvikling og fremme af borgernes kreativitet. Resultaterne har været en vedvarende fremgangsrig økonomi. Så hvis Vesten ønsker at afkoble sig fra Kina, vil de gøre det på deres egen bekostning, hvilket vil føre til selvdestruktion: Så forhåbentlig vil de vågne op, inden det er for sent.

Resten på engelsk:

GALLAGHER: Well, that was the last thing I wanted to ask you about: That the Schiller Institute is obviously mobilizing a large number of leading people around the world, and also young people around the world, to stop this nuclear war threat. And you're the one that has launched these mobilizations: What do you think can make it possible to reach a situation of peace, and perhaps even development, before we are in an unsurvivable nuclear war?

ZEPP-LAROUCHE: Well, if you look around the world and ask

normal people, like normal parliamentarians, elected officials, trade unionists, industrialists, farmers, fishermen, and so forth, nobody wants World War III! It's a very small apparatus which is pushing this geopolitical confrontation which threatens the annihilation of the human species. So, this initiative you're referring to comes out of meeting with Latin American parliamentarians and ex-parliamentarians, and we recognized that a similar desire for world peace and against this confrontation is prevalent all over the world. [<https://schillerinstitute.com/blog/2022/10/06/live-event-stop-the-war-before-it-is-too-late-eliminate-the-causes-of-the-war-danger/>] So the fact that what is at stake is the possible destruction of mankind, that makes, automatically, every citizen on the planet, to be a world citizen who has the right to speak out for the interest of humanity as a whole. And given the fact that the Schiller Institute is named after the poet Friedrich Schiller, who argued that there is no contradiction between a patriot and a world citizen—or that there doesn't have to be—basically, we are now appealing to world citizens from all over the world to stand up against this war, and make sure that people understand that we have to make a jump in the thinking, to think in terms of a new paradigm, where everybody learns to think as a world citizen; which doesn't mean you're not a patriot, it just means you have to make one more step, you have to take the interest of humanity as a whole into account, and make sure that your understanding of your national interest is not in contradiction to that larger interest of humanity as a whole.

Because only if we all start thinking about the fact that we are sitting in one boat, and that if there is a nuclear war, nobody will live, and that we have, and that we have to find a new model of international relations as the precondition to get out of this crisis, that we will actually make it. And the response so far has been tremendous, because I think everybody who is concerned about world peace and the danger of war, is

responding very well about this initiative, once they know about it. So help to spread the knowledge about it. [https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20221027]

GALLAGHER: OK, so five days from now, on Oct. 27, there is a second conference of those present and former elected officials whose deliberations you've been describing, and of course, at the same time, there are other meetings and discussions of potentially a new money system, a new credit system internationally, which are going on within the BRICS and elsewhere. Do you think that this can lead to an actual formation of development, an actual economic architecture, which can make development possible in the developing sector?

ZEPP-LAROUCHE: I think the need to implement that could arrive very suddenly: Because if you look at the panicky reactions in Great Britain, the desperate action to go for quantitative easing, jump to quantitative tightening, go back to quantitative easing—there's a rapidity like that of Liz Truss going into 10 Downing Street, out of 10 Downing Street, and now they're talking about Boris Johnson—"BoJo"—to come back, which is the farce of the century: I think the system of the City of London, and by implication the entire trans-Atlantic financial system, is teetering on the verge of dissolution. So the need to put a New Bretton Woods system, a new credit system on the international agenda may erupt more quickly than people think.

GALLAGHER: Great! OK, for *EIR*, I've been talking with Helga Zepp-LaRouche, head of the Schiller Institute, about those prospects and about this extremely complicated and dangerous situation around Europe, and Germany in particular. With that, I think we'll wrap up our interview. Helga, thank you very much for your answers, and for taking the time with us for today.

Foto: Wikimedia Commons

Bortset fra overdrivelser og parodier: Kan vi forhindre den mislykkede imperiale stat Perfidious Albion, England, i at påbegynde atomkrig?

Den 20. oktober 2022 (EIRNS) - "That Was The Week That Was" var titlen på et britisk komedieshow og politisk satire fra begyndelsen af 1960'erne, en del af den tids kulturelle modoffensiv, "British Invasion", overfor USA. Uden at hun vidste det, blev den her og nu forhenværende britiske premierminister, Liz "Nuke 'Em" Truss, ufrivilligt og ubønhørligt manøvreret og castet i et "reality show" af denne serie i en enkelt episode i løbet af de sidste syv dage. Den britiske tv-station Piers Morgan foretog en obduktion af den kortvarige "Truss Turn" og sagde: "Det er bogstaveligt talt umuligt at overdrive omfanget af det kaos, som denne regering har sluppet løs i vores land i de sidste seks uger ... disse uduelige klovne har dybest set hærget vores land."

Så, konfronteret med truslen fra Truss' energiske dumhed mod den imperiale stat og behovet for at ændre politik i kølvandet på den mislykkede "finansielle atomkrig" mod Rusland og Kina samt truslen om selve City of Londons finansielle kollaps, begyndte hjulene i maskineriet for "parlamentarisk demokrati" i Storbritannien, landet uden en skriftlig forfatning, at dreje rundt. På samme måde som det ofte blev skildret i en anden britisk serie fra 1980'erne, "Yes, Minister/Yes, Prime Minister", indebærer britisk "regeringsførelse" ofte en proces med despotisk magtskifte og manipulation, der er designet til

at være usynlig for ofret, herunder det tidligere "statsoverhoved". Et "selvkup" kan endda finde sted "lige ud i det fri", som det er sket her, med en Seneca-lignende kommentar krydret med det, som nogle sadister benævner "den britiske form for humor". Med henvisning til, at biografien om Liz Truss, {Out of the Blue}, for to dage siden snart skulle udkomme, udtalte lederen af Labour-partiet, Sir Keir Rodney Starmer: "Der bliver skrevet en bog om premierministerens tid i embedet. Den vil tilsyneladende udkomme inden jul. Er det datoen for udgivelsen eller titlen?"

Liz Truss, der havde erklæret sig parat til at sætte hele menneskeheden i brand i et termonukleart holocaust til anglofærens forherligelse, var ikke klar over, at hun var "the wicker woman" – den, der skulle sættes i brand. Truss, som formåede at lægge sig ud med først sine modstandere og derefter sine allierede på rekordtid, har opnået den ære at være den hidtil hurtigst afgåede premierminister i historien. Hun indtager sin plads i Pantheon i Madeleine Albright-skolen for imperialt diplomati, hvis "olympiske" medlemmer ikke har skrupler med at udtale sig om emner såsom dette:

{{Lesley Stahl:}} Vi har hørt, at en halv million [irakiske] børn er døde. Jeg mener, det er flere børn end der døde i Hiroshima.... Og, mener du, er det prisen værd?

{{Madeleine Albright:}} "Jeg finder, at det er et meget svært valg, men prisen, mener vi, prisen er det værd."

Truss har gjort det klart, at hun mente, at "prisen for atomkrig" var det værd, og at "jeg mener, at det er en vigtig pligt for premierministeren, og jeg er parat til at gøre det". Afskedigelsen af Truss løser intet for Storbritannien i forhold til det finansielle og økonomiske sammenbrud, den sociale uro, trusler mod folkesundheden eller den militærstrategiske skandale, der udspiller sig i Ukraine. Den viser imidlertid, hvordan princippet om Nemesis pludselig kan manifestere sig som "løkken i de ophængtes hus".

I forbindelse med denne 60-årsdag for "de tretten dage" under Cubakrisen (16.-29. oktober 1962) påpegede Scott Ritter i {Consortium News} efter en optræden i et amerikansk radioprogram med den uafhængige kandidat til det amerikanske senat Diane Sare, at præsident Joe "Biden tog helt fejl", da han omtalte potentialet for en atomar konflikt. "Risikoen består ikke i, at Rusland ville starte en forebyggende atomkrig på grund af Ukraine," advarede Ritter. "Risikoen er, at Amerika ville gøre det." Dette, hævder Ritter, stammer fra doktrinen om forebyggende krig, der blev vedtaget af Cheney/G.W. Bush-regeringen i 2002. På trods af Bidens udtrykkelige intentioner om at hævde, at "'det eneste formål med vores atomarsenal bør være at afskrække – og om nødvendigt gengælde – et atomangreb'", er der ikke vedtaget nogen sådan ændring i politikken, og den modsatte, hidtidige politik er fremherskende.

(<https://consortiumnews.com/2022/10/19/scott-ritter-nuclear-igh-noon-in-europe/>)

For tyve år siden, den 7. oktober 2002, et år efter angrebet på World Trade Center den 11. september og kun få måneder før krigen i Irak i marts 2003, udtalte Carnegie Endowment for International Peace: "I krigen mod terror har Bush-regeringen bekendtgjort Bush-doktrinen, som bl.a. bekræfter legitimiteten af et amerikansk forebyggende angreb og understreger, at "Hvis du ikke er med os, er du imod os". USA's udenrigspolitik handler derfor ikke længere kun om Truman-doktrinen (inddømmning) eller om Reagan-doktrinen (støtte til frihedskæmpere), men om at afvikle den multilateralisme, som Clinton-administrationen begunstigede, og forfølge en mere aktiv, unilateral tilgang." Det var i denne periode, at USA vedtog "Prompt Global Strike"-politikken for et term nukleart angreb mod Rusland, Kina osv. som første angreb – ikke senere, som nogle måske ville antyde.

Ifølge "Report to Congress Global Strike Plan" fra februar 2007 udarbejdet af forsvarsministerens kontor, "Section 1032

of the National Defense Authorization Act for Fiscal Year 2004 (Public Law 108-136) fastsættes det, at forsvarsministeren skal udarbejde en integreret plan for udvikling, opstilling og opretholdelse af en omgående global angrebskapacitet for de væbnede styrker, som skal opdateres årligt frem til 2006. Den første Global Strike Report til Kongressen var et fortroligt dokument, der blev forelagt i juni 2004." Det indebærer, at politikken for et termonukleart førsteangreb blev udtænkt og udarbejdet i løbet af 2003, hvor USA udkæmpede en forebyggende krig mod Saddam Hussein på en præmis, som Cheney/Bush-regeringen vidste var falsk – svindlen med "massetdelægelsesvåben".

I den nuværende strategisk-taktiske situation, der er ved at udvikle sig, og hvor der ikke er sket nogen ændring i den amerikanske holdning, hævder Ritter, at "atomvåben er blot endnu et redskab i militærets værktøjskasse, der skal anvendes efter behov, herunder i tilfælde, hvor man ønsker at udslette mål på slagmarken med det simple formål at opnå en operationel fordel".

Der er derfor alvorlig grund til at være særdeles bekymret over den nylige enstemmige resolution fra det amerikanske senat, hvori det erklæres, at "Rusland er en terroriststat". Efter vedtagelsen erklærede senator Lindsey Graham over for Biden-administrationen: "I har fuldstændig enstemmig støtte fra det amerikanske senat til at betegne Rusland som en stat, der sponsorerer terrorisme. Bare gør det". Hvis man ser på den oprindelige motivation for Bush-doktrinen – at beskytte USA mod et terrorangreb – så overvej {nu} i sammenhæng med NATO's og anglosfærens nuværende "slentren mod Armageddon" den nuværende betydning af den resolution, som efterfølges. Ansku det fra Ruslands eller Kinas militære synsvinkel: Hvordan ville man nu fortolke Madeleine Albright's protegé Condoleezza Rices berømte bemærkning fra 2002: "Vi ønsker ikke, at den rygende pistol skal være en paddehattesky" i forbindelse med resolutionen om "det amerikanske senats mening"? Ville man

overveje hvorvidt der faktisk var en stigende, om ikke overhængende, fare for, at USA ville indlede en termonuklear krig?

Dette burde gøre det klart – måske skræmmende klart – hvorfor LaRouche-afhængige Diane Sares kampagne for det amerikanske senat tillægges en så umiddelbar betydning. ...

Diane Sare kan meget vel blive udelukket fra enhver personlig konfrontation med det 42 år gamle faste inventar i det politiske etablissement i Senatet, Schumer, netop for at en offentlig diskussion om den faktiske, overhængende fare for en termonuklear krig, ikke kan blive afholdt et eneste sted i USA. Med mindre end tre uger til valget og måske kun få dage fra, at der sker noget betydningsfuldt på det krigsmæssige område, hvad ville der så ske internationalt, hvis denne mur af inddæmning blev gennembrudt? Nogle få menneskers handlinger, som det er set i de seneste dage, kan være en katalysator for de mange, på godt og ondt.

En ting er sikkert – den gamle orden er væk og vil blive erstattet af noget andet. Dets mest højlydte og ubehøvede tjenere vil være "væk på 60 sekunder", når ideologien støder på den fysiske økonomiske virkelighed. LaRouche-organisationen har været forberedt på dette tidspunkt. LaRouche-bevægelsen opererer ud fra den erkendelse, at for så vidt angår geopolitik, "var det den verden, der var". Hvis en ny, bedre verden skal realiseres, vil det kræve, at denne indlysende og aktuelle fare erstattes af et nyt paradigme, den anskuelse, som motiverer den kommende konference den 27. oktober i Schiller Instituttet: FOR VERDENSFRED: STOP FAREN FOR ATOMKRIG. Dette vil være det andet seminar for nuværende og tidligere folkevalgte embedsmænd i verden. Konferencen, der er organiseret af Helga Zepp-LaRouche, er den bedste mulige måde at gøre geopolitik og de krige, som den kræver, "afmægtige og forældede", og vi inviterer dig til at deltage i disse bestræbelser.

(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_202210)

Briterne trækker USA og Europa ind i en selvmorderisk atomar konfrontation med Rusland

Den 19. okt. 2022 (EIRNS) – I dag mødtes det samlede russiske nationale sikkerhedsråd for første gang siden maj. På nuværende tidspunkt er næsten ingen detaljer om deres drøftelser blevet offentliggjort.

I dag fortsatte NATO's militærøvelser "Steadfast Noon", samtidig med Ruslands parallelle militærmanøvrer – begge øvelser træner atomar krigsførelse mod den anden part.

Endnu mere ildevarslende er imidlertid, at den britiske forsvarsminister, Ben Wallace, i går ankom til Washington D.C. på et besøg, arrangeret i hast for at mødes med embedsmænd fra Biden-administrationen, herunder forsvarsminister Lloyd Austin og den nationale sikkerhedsrådgiver, Jake Sullivan, under offentligt dække af at drøfte Ruslands anvendelse af droner (angiveligt leveret af Iran) på det ukrainske territorium.

Man må antage, at droner {ikke} er det vigtigste emne, der drøftes; det er atomkrig.

Storbritanniens minister for de væbnede styrker, James Heappey, ville kun sige til Sky News, at Wallaces drøftelser i Washington "var særligt alvorlige", og at "det er virkelig ufatteligt, at vi befinder os i en tid, hvor denne form for

samtaler er påkrævede". Udenrigsminister James Cleverly understregede situationens "presserende karakter", og sagde at samtalerne på højt niveau ikke kunne gennemføres telefonisk. Da pressen spurgte Cleverly, om det uplanlagte besøg var for at drøfte atomtruslen, afviste han spørgsmålet: "Det vi gør er at drøfte en lang række spørgsmål om, hvordan vi kan bistå ukrainerne med at forsvare sig selv."

Hvordan fortolker Rusland alt dette? Topdiplomat Konstantin Vorontsov fortalte i går FN's Generalforsamlings Første Komité, at Kiev offentligt havde erklæret, at de ville "forsøge at erhverve atomvåben", og at de også havde fremsat "erklæringer om behovet for forebyggende atomangreb fra NATO-landenes side rettet mod Rusland". Dette, fastslog Vorontsov, "er både uacceptabelt og kategorisk utilladeligt".

Husk på, at det var Storbritanniens daværende premierminister, Boris Johnson, der i april sidste år rejste til Kiev for at mødes med Ukraines præsident, Volodymyr Zelenskij, og beordrede ham til at trække stikket ud af enhver mulig forhandlingsløsning mellem Ukraine og Rusland, som på det tidspunkt var umiddelbart forestående.

Husk på, at det var den samme Boris Johnson, der drog til Sverige og Finland i maj, {forinden} NATO tog spørgsmålet om deres optagelse i alliancen op, for at underskrive bilaterale gensidige militære forsvarspakker med begge lande, hvilket de facto satte dem under NATO's artikel 5-paraply.

Husk på, at det har været britiske tænketanke som RUSI, der har argumenteret for, at en "Krim-missilkrise" ville være den bedste måde at få Rusland til at kapitulere på, og medier som {The Economist}, der har insisteret på at spille et atomart konfrontationsspil med Putin for at få det russiske "problem" af vejen, inden de retter deres opmærksomhed mod den større "trussel" fra Kina.

Husk på, at det var kong Charles – som den gode

malthusianer han er – der, da han endnu var en simpel prins, krævede, at der skulle træffes “krigs-lignende foranstaltninger” for at afindustrialisere og affolke hele planeten, hvilket eftertrykkeligt inkluderede USA.

Og frem for alt må man aldrig glemme, at det er det i City of London centrerede finanssystem, sprængfyldt med 2 billiarder dollars i ubetalelige derivater og andre spekulative aktiver, der kræver Vestens fulde økonomiske “afkobling” fra Kina, Rusland og Indien. Denne politik fører allerede nu til en tilsigtet fysisk-økonomisk dræning af det europæiske fastland, og USA følger umiddelbart efter.

Scott Ritter, den åbenmundede tidligere FN-våbeninspektør og militære ekspert, ramte hovedet på sømmet i et interview, som Cynthia Pooler gennemførte med ham og LaRouche-kandidaten til Senatet fra New York, Diane Sare, som indtil videre er blevet holdt udenfor den planlagte debat den 30. oktober mellem de to andre kandidater til Senatet fra New York:

“Det eneste emne, som hun (Sare) rejste for at komme på denne liste (stemmesedlen), det eneste emne, som motiverede 66.000 New Yorkere til at skrive under på en vælgererklæring, var faren for atomkrig”, insisterede Ritter. “Og her står vi i dag på randen af en atomkonflikt... Lige nu afholdes der en NATO-øvelse med atomvåben, hvor man bogstaveligt talt øver sig i at nedkaste bomber over Rusland. Nu har Rusland reageret med sin egen atomvåbenøvelse, hvor man bogstaveligt talt øver sig i at kaste bomber mod NATO. Forskellen her er, at Rusland ikke har en doktrin om forebyggende foranstaltninger; det har USA... Det er bydende nødvendigt, at vi får folk som Diane placeret i ledende embeder, hvor de kan bringe dette anliggende frem i lyset.”

Ritter henvendte sig direkte til Sare: “Jeg vil sige dig følgende: Jeg støtter din tilstedeværelse på (debat)scenen. Jeg støtter dit budskab. Jeg støtter det faktum, at du alene synes at forstå, hvad der er vigtigt for denne verden, og det

er at have en fremtid for vores børn, for vores børnebørn og deres børn og de generationer der følger efter, i den fremtid, som alle vil blive nægtet, hvis vi får en atomkonflikt.” <https://www.youtube.com/watch?v=oHaMP9HVK9I>

Foto: Pexels, CC0

Hvor længe vil Europa – og USA – fortsætte med at følge Londons selvmordspolitik?

Den 16. okt. 2022 (EIRNS) – I løbet af det forgangne årti er det lykkedes en kombination af britisk geopolitik og efterretningsnetværk at nedlægge fire ud af seks eksisterende eller planlagte russiske gasrørledninger, som i dag kunne eksportere over 260 milliarder kubikmeter naturgas årligt til Europa. I stedet strømmer der nu mindre end 55 mia. m³, og det er hovedsageligt gennem TurkStream-rørledningen. Ruslands og Tyrkiets præsidenter mødtes i sidste uge og meddelte, at de havde til hensigt at bygge endnu en TurkStream-rørledning, der kan pumpe over 60 mia. m³ om året, hvilket vil fordoble den nuværende eksportkapacitet til Europa. Men vil Europa samarbejde om denne foranstaltning?

Europa står i øjeblikket over for en vinter med kulde og sult, mens priserne på den knappe energi fordobles eller tredobles for øjnene af folk, alt sammen som følge af den fra London ledede politik for finansiel spekulation, sanktioner og grøn middelalder. Folk i land efter land demonstrerer nu på gaderne i protest mod dette vanvid. Vil Europa omsider afstå fra at følge Londons afindustrialiserings- og selvmordspolitik?

Mon amerikanerne omsider vil sætte en stopper for det psykotiske atomare krigsspil, som et London-ledet Washington og NATO insisterer på at fremprovokere med Rusland og Kina? Vil vi imødekomme opfordringen til en ny international sikkerhedsarkitektur, som Sun Yeli, den kinesiske talsmand for Kinas Kommunistiske Partis (KKP) 20. nationale kongres, der nu er i gang, i dag fremsatte: "Vi har aldrig troet på den såkaldte "Thukydid-fælde", og er imod logikken om at et stærkt land er tvunget til at efterstræbe overherredømme... Vi mener, at befolkningerne i Kina og USA har visdommen, mulighederne og evnerne til at finde en sådan måde at omgås hinanden på."

På Schiller Instituttets konference, "Build the New Paradigm, Defeat Green Fascism", den 15. oktober, formulerede Helga Zepp-LaRouche opgavens fokus for de overvejende unge deltagere på følgende måde:

"Vi er nu nået til det punkt, som [Lyndon] LaRouche forudsagde i 1971. En fortsættelse på den pengepolitiske vej fører nødvendigvis til en ny depression, en ny fascisme og en ny verdenskrig, medmindre man etablerer en helt anden økonomisk verdensorden. Flertallet af verdens befolkninger er i gang med netop dette."

Hun understregede, at vi er oppe imod "et internationalt oligarki, som har drevet denne civilisation til randen af atomar udslettelse", men at "vi befinder os i den tidlige fase af en verdensrevolution, hvor den største del af verdens befolkning allerede er i gang med at opbygge et fuldstændigt nyt økonomisk system. Stadig større dele af befolkningen i Europa og USA gør oprør mod det bestående etablisements politik, som nedbryder det materielle eksistensgrundlag for de fleste mennesker."

Zepp-LaRouche understregede: "Jeg tror, at én ting er indlysende: Hvis vi kan trække menneskeheden tilbage fra randen af afgrunden til termonuklear krig, vil det være de modige aktiviteter fra den internationale LaRouche-

ungdomsbevægelse, som vi er ved at opbygge, der vil indtage en vigtig rolle... Så lad os skabe en international bevægelse af verdensborgere, hvor I, de unge fra hele verden, går i spidsen for at være ambassadører for denne vision om en verden, som vil være oprigtigt medmenneskelig.”

Videokonference: For verdensfred

STOP FAREN FOR ATOMKRIG

Andet seminar for nuværende og tidligere folkevalgte politikere i verden.

Torsdag den 27. oktober kl. 16

<p>For verdensfred STOP FAREN FOR ATOMKRIG Andet seminar for nuværende og tidligere folkevalgte politikere i verden</p>

Dato: Torsdag den 27. oktober 2022

Tid: Kl. 16-19 dansk tid

Sted: Konferencerum E, Repræsentanternes Hus, Mexico City; og

På internetet (med simultantolkning mellem engelsk og spansk)

Tilmeld dig her.

Speakers include:

HOSTS

Helga Zepp-LaRouche (Germany), Founder, Schiller Institute

María de los Ángeles Huerta (Mexico), Former Congresswoman

THE VIEW FROM LATIN AMERICA AND THE CARIBBEAN

Donald Ramotar (Guyana), Former President

Jorge Robledo (Colombia), Former Senator

Elpidio Tovar de la Cruz, (Mexico), Former Congressman

THE VIEW FROM EUROPE

General Dominique Delawarde (ret.) (France)

Alf Schmidt (Germany), Farm leader

Sergio Tancredi (Italy), Former state Parliamentarian, Sicily

Video highlights from demonstrations in Eastern Germany, protesting collapse of the German economy

THE VIEW FROM THE UNITED STATES

Richard Black (U.S.), Former state Senator, Virginia

Diane Sare (U.S.), Candidate for U.S. Senate, NY

George Koo (U.S.), International business advisor, retired

Otte måneder inde i krigen mellem Rusland og Ukraine, i hvilken USA og NATO spiller en aktiv rolle, er der mange døde og sårede, omfattende ødelæggelser af alle former for ejendom og meget skadelige økonomiske og sociale konsekvenser i Europa og hele verden, hvilket forårsager chok, der forværrer de meget dybe problemer i verdensøkonomien med konsekvenser i form af en forværring af krisen og forøget arbejdsløshed, fattigdom og sult.

Det er kendt, at denne krig kan få langt alvorligere konsekvenser end dem, vi allerede lider under, herunder massive ødelæggelser og en krise af globale dimensioner, som aldrig tidligere er set, fordi krigen kan føre til en

konfrontation med atomvåben mellem Rusland og USA og NATO.

Blandt de tiltagende stemmer, der opfordrer til en forstandig tilgang, fremhæver vi pave Frans' opfordring til en forhandlet, fredelig løsning.

De undertegnede politiske og sociale ledere, nuværende og tidligere lovgivere og andre folkevalgte fra forskellige lande opfordrer Rusland, Ukraine, USA og NATO til at nå frem til en aftale, der først og fremmest afviser den voksende løsagtige snak om eventuel anvendelse af atomvåben og bekræfter den grundlæggende forpligtelse i den såkaldte Reagan-Gorbatjov-formel fra 1985, at "en atomkrig ikke kan vindes og aldrig må udkæmpes". For at være varig skal en sådan aftale også etablere en ny international sikkerhedsarkitektur, der anerkender og respekterer de legitime sikkerhedsinteresser, som samtlige verdens nationer måtte have.

Vi anerkender og insisterer på, at Rusland i lighed med USA, NATO, Ukraine og alle andre lande har legitime sikkerhedsinteresser, som skal tages i betragtning og blive en af hjørnesteenene i den nye sikkerhedsarkitektur. En tilbagevenden til de vellykkede principper fra den Westfalske Fred i 1648 – respekt for suverænitet, engagement i den andens, modpartens, bedste og eftergivelse af gæld, der forhindrer ægte økonomisk udvikling – er den slags arkitektur, vi efterstræber i dag.

Det almene gode for den fælles menneskehed er den obligatoriske forudsætning for det gode for hver enkelt nation. På den måde vil vi blandt alle verdens nationer kunne bidrage til at opbygge en organisation af borgere i en fælles international indsats, og på den måde etablere os som en drivkraft, der kan have indflydelse på den internationale politiske debat.

Vi opfordrer mennesker af god vilje i hele verden – uanset vores forskelligartede og naturlige forskelle – til at deltage

i denne proces med overvejelser og søgen efter fredelige løsninger, herunder en grundig undersøgelse af en alternativ økonomisk politik med henblik på at erstatte spekulation, som har skabt så megen fattigdom og lidelse, med et system baseret på produktion og fremskridt, der kan tilgodese behovene hos en voksende verdensbefolkning.

Vi afviser alle forsøgene på at begrænse, intimidere eller forbyde en sådan overvejelserproces. Og vi opfordrer USA, NATO, Ukraine og Rusland til at bevæge sig i den retning, som vi præsenterer i denne respektfulde opfordring.

UNDERSKRIVERE:

1. SIGNATURES:

Tom Gillesberg, formand, Schiller Instituttet, Folketingskandidat udenfor partierne i Københavns Storkreds

1. Donald Ramotar (Guyana); former President (2011-2015), former member of parliament (1992-2011, PPP)

2. Helga Zepp-LaRouche (Germany); founder, Schiller Institute

3. Jorge Robledo (Colombia); former Senator (2002-2022, Partido Dignidad)

4. María de los Ángeles Huerta (Mexico); former Congresswoman (2018-2021, MORENA)

5. Dr. Kirk Meighoo (Trinidad & Tobago); former independent Senator (2004, United National Congress)

6. Dr. Rodolfo Ondarza (Mexico); former Representative, Mexico City Legislative Assembly (2015-2018, PT)

7. Diane Sare (U.S.); candidate for the U.S. Senate from

New York (2022, independent/LaRouche)

NEW SIGNERS:

8. Richard Black (U.S.); former Virginia state Senator (2012-2020), former member Virginia House of Delegates (1998-2006, Republican)

9. Elpidio Tovar de la Cruz (Mexico); former Congressman (2003-2006, PRD)

10. Claudia Yáñez Centeno (Mexico); former Congresswoman (2014-2017, Morena)

11. Alberto Vizcarra (Mexico); former Sonora state Congressman (1988-1991, PARM)

12. Sergio Tancredi (Italy); former member of the Sicilian Parliament (2017-2022, Fratelli d'Italia)

13. Alessia Ruggeri (Italy); trade unionist, Comitato per la Repubblica

14. Graham Fuller (U.S.); former U.S. diplomat, CIA official, and Islamic scholar

15. Dr. George Koo (U.S.); International business advisor, retired

16. Gen. Edwin de la Fuente Jeria (Bolivia); former Commander in Chief of the Armed Forces of Bolivia (2012-2013)

17. Emil Guevara Muñoz (Venezuela); former member of the Latin American Parliament (2006-2011)

18. Dr. Mohammad A. Toor (U.S.); Chairman of the Board of Trustees, Pakistani American Congress

19. Ramón Emilio Concepción (Dominican Republic); former presidential precandidate (2020, PRM)

Den, som guderne ville ødelægge, sendte de først til Harvard for at studere økonomi

Den 12. oktober 2022 (EIRNS) – I betragtning af at menneskeheden står på randen af en mulig tredje verdenskrig med atomvåben – og at dette faktum nu er bredt anerkendt i alle kyndige kredse internationalt – er enhver person nu, om man vil det eller ej, en verdensborger, et medlem af den fælles menneskehed først og fremmest og før alle andre nationale eller lokale overvejelser. Det eneste spørgsmål er, om vi nu vil handle på dette grundlag, som Friedrich Schiller krævede, og reagere som både verdensborger og patriot?

Dette var Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouches vurdering og marchordre i dag, efter at hun havde gennemgået den strategiske situation, herunder den eksplosive dækning af det tidligere amerikanske kongresmedlem Tulsi Gabbards (D-HI) bemærkninger, som i går meddelte, at hun træder ud af Det Demokratiske Parti. Gabbard udtalte i går til værten på et socialt medie Joe Rogan, at “folk skal vide, at vores ledere har skubbet os til randen af en atomkrig”. I et interview, hvor der allerede er over 2 millioner visninger, <https://www.youtube.com/watch?v=rAfwpfUBw1M> beskrev Gabbard rammende dette som det farligste tidspunkt i historien, hvor en atomkrig kan bryde ud om en uge, måske en måned.

Tidligere præsident Donald Trump udtalte sig også den 9. oktober (bedre sent end aldrig, kommenterede Zepp-LaRouche) om

faren for atomkrig og opfordrede USA til at sætte sig ved forhandlingsbordet med Rusland. Seks måneder tidligere, den 27. april, havde oberst Richard Black (pensioneret) foretaget et interview til {EIR} og Schiller Instituttet, hvor han understregede den umiddelbare fare for atomkrig, <https://schillerinstitute.com/blog/2022/04/26/video-col-richard-black-u-s-leading-world-to-nuclear-war/> i en video, som nu har langt over 2 millioner visninger (herunder med tyske, franske, italienske, spanske og portugisiske undertekster).

Alle dele af samfundet rundt om i verden må mobiliseres for at stoppe denne overhængende fare, erklærede Zepp-LaRouche, men dette vil udelukkende lykkes, hvis de underliggende årsager til krigen – det systemiske sammenbrud i hele det transatlantiske finanssystem – bliver håndteret og korrigeret. Delvise mobiliseringer med halve løsninger, der ikke tager fat på den grundlæggende årsag, vil mislykkes, advarede hun.

Tænk på den ildevarslende finanskrisen, der har spredt sig yderligere fra Storbritannien i de seneste uger, hvor Bank of England i går udsendte en offentlig advarsel om, at "dysfunktion på dette marked og udsigten til en selvforstærkende 'brandudsalgs'-dynamik udgør en væsentlig risiko for den finansielle stabilitet i Storbritannien".

Skiftende politikker med at træde speederen i bund på den pengepolitiske udstedelse (QE, eller kvantitativ lempelse), efterfulgt af at træde på bremsen (QT, eller kvantitativ stramning), efterfulgt af at gøre begge dele på samme tid, har kun forværret situationen og skabt {både} hyperinflation og fysisk-økonomisk kollaps, uden nogen mulig løsning inden for rammerne af den nuværende systemisk fejlbehæftede orden.

Det samme politiske vanvid forfølges aggressivt i USA af den amerikanske centralbank med tilsvarende resultater. Og som om de ville fejre og fremhæve deres inkompetence, fik den tidligere centralbankchef "Helikopter" Ben Bernanke – den

samme Bernanke, der blev berygtet for at opfordre til at kaste penge ud fra helikoptere, om nødvendigt, for at redde det svigtende system – netop tildelt Nobelprisen i økonomi i 2022!

Man kan faktisk med rette fastslå, at hvem guderne vil ødelægge, sender de først til Harvard for at studere økonomi.

Løsningen er heldigvis umiddelbart til stede. En ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur er det konkrete udtryk for denne ene menneskeheds fælles interesse, et nyt paradigme, der erstatter det bankerotte, spekulative, neoliberale system med centrum i City of London og Wall Street med et hamiltonisk kreditsystem, hvis formål er at fremme avancerede teknologiske udviklingsprojekter i alle klodens fjerneste afkroge, sådan som Lyndon LaRouche beskrev det i detaljer i løbet af det sidste halve århundrede.

For at drøfte sådanne emner afholder Schiller Instituttet en international konference lørdag den 15. oktober med titlen: “Build the New Paradigm, Defeat Green Fascism” (opbyg det nye paradigme, besejr den grønne fascisme). Tilmeld dig på https://schillerinstitute.nationbuilder.com/october_15_2022_conference_inperson

Schiller Instituttet glædes ligeledes over at kunne meddele, at det vil afholde et stort internationalt arrangement i Mexicos kongres i Mexico City, “Andet seminar for nuværende og tidligere valgte embedsmænd i verden” om emnet: “Stop faren for en atomkrig”. Det vil blive afholdt den 27. oktober fra kl. 10.00-13.00 (EDT) med international deltagelse via Zoom og med simultantolkning på flere sprog (se invitationen nedenfor).

Foto: Veronika Valdova, Pexels

Folketingskandidat Tom Gillesberg: mærkesager

Stop NATO's krige:

Verden er ikke blevet et bedre sted, fordi Danmark har deltaget i NATO's mange krige. Det er ikke kun dyrt for os, men endnu dyrere for de lande, som Afghanistan og Irak, der bliver efterladt i ruiner. Nu er man i gang med det samme i Ukraine, hvor ukrainere fortsætter med at dø, fordi vi synes de skal skade Rusland mest muligt. I stedet for at sende våben til Ukraine skal vi støtte fredsforhandlinger, hvor man fjerner enhver militær tilstedeværelse fra NATO og sikrer fred og samarbejde mellem Ukraine og Rusland. Vi skal også have en ny sikkerheds- og udviklingsorden, der gælder for alle nationer.

Fred gennem udvikling – Samarbejde med Kina og Rusland og resten af verden:

Vi skal skabe fred gennem samarbejde med Rusland, Kina og resten af verden om at løse de meget store udfordringer, som vi har. Det gælder bl.a. den globale finansielle og økonomiske nedsmeltning på grund af finansiell spekulation, hvor vi har tilladt private finansielle interesser at tage styringen, i stedet for at sætte befolkningernes ve og vel først. Vi skal øge velstanden gennem opbygningen af moderne infrastrukturforbindelser og udviklingskorridorer (inkl. højhastighedstog og magnettog) og ved at gøre videnskabeligt og teknologisk fremskridt tilgængeligt for alle.

Stop finansspekulation og red økonomien med LaRouches fire love:

Den nuværende finansielle og økonomiske krise, som jeg og Lyndon LaRouche har advaret om i mange år, kan løses ved hjælp af LaRouches fire økonomiske love: 1) En Glass/Steagall-

bankopdeling, 2) Kreditskabelse til nationalt vigtige projekter gennem Nationalbanken, 3) Store infrastrukturprojekter som Kattegatbro og et dansk magnettoget, 4) Rumfart og fusionsenergi.

Andre mærkesager: Danske infrastrukturprojekter; Atomkraft og fusionsenergi, Ja tak!; For en ny klassisk kultur-renæssance; Lær den amerikanske økonom og statsmand Lyndon LaRouche (1922-2019) at kende.

Kontakt mig for at vide mere, og hvis du ønsker at hjælpe til:

53 57 00 51; info@sive.dk

Se Toms 10 nye valgvideoer og mere på www.sive.dk

De atomare krigsmagere har udløst et finansielt kollaps

Den 9. oktober (EIRNS) – Den mest yderliggående krigeriske regering i Europa, ledet af Storbritanniens premierminister Liz Truss, har, ved tåbeligt at forsøge at redde svindlende forhandlere af energipriser i krigen mod Rusland med 2-400 milliarder pund i lånte statsmidler, udløst “ustabilitet” i en global boble af ubetalelig gæld og derivater på en milliard dollars. Det har antændt en tændstik under det brændsel, som den amerikanske centralbank, Federal Reserve, og de europæiske centralbanker har ophobet siden det sidste globale finanskrak i 2008. Nu, hvor bålet af al den finansielle spekulation begynder at brænde, må politiske ledere og aktive borgere verden rundt, forberede en ny økonomisk arkitektur gennem

presserende konferencer og diskussioner. Denne nye arkitektur skal blokere for spekulation i gæld og i stedet finansiere kreditter til udvikling, til infrastruktur inden for el, vand og sundhed og til industrialisering. Den må gøre det, som præsident Franklin D. Roosevelt havde til hensigt at gøre med Bretton Woods-kredit- og valutasystemet i 1945, men den skal gøre det til gavn for alle nationer i verden og for deres fremskridt.

De ledere og aktivister, der nu – og snarest – tilslutter sig Schiller Instituttets accelererende mobilisering for at forhindre, at NATO's krig bliver til en verdenskrig, vil være bedst udrustet til at iværksætte konferencerne for at skabe et sådant Nyt Bretton Woods.

Bank of England informerede Parlamentet i et brev den 5. oktober om, at Truss-regeringens bommert hurtigt havde bragt store britiske pensionsfonde til at bryde sammen "inden for få timer" natten mellem den 27. og 28. september, som til gengæld blev reddet af nationalbanken, og at de banker i City of London, som havde ydet gearede lån til fondene, også potentielt var i fare, hvorved det finansielle system var destabiliseret.

(<https://committees.parliament.uk/publications/30136/documents/174584/default/>) I weekenden den 7.-9. oktober dukkede der rapporter op i en række finansielle medier som den i Asia Times: "Global Margin Call Hits European Debt Markets", med følgende overskrift: "Hedges blow up after risk gauges in Germany's government debt market exceeded those of the 2008 world crash".

Den farligste og mest udbredte af alle de finansielle derivatkontrakter, som blev indgået i de 25-30 år efter Glass-Steagall, de omkring 500 billioner dollars i nominel værdi af renteswaps, ødelagde mange lokalsamfund i hele den transatlantiske verden frem til det globale sammenbrud i 2008. Selve krakket i 2008 blev udløst af blot 65 billioner dollars af en anden type derivater, nemlig de såkaldte "credit default

swaps". Nu truer disse med et større og alvorligere krak. Årsagen er det underliggende fysiske kollaps af produktion og produktivitet, som er resultatet af centralbankernes politik siden 2008, og nu sammenbruddet af landbruget og den industrielle økonomi i forbindelse med inflationen, krigen og sanktionerne siden starten af 2020.

City of London, Bank of England og Den Europæiske Centralbank intensiverer presset på den amerikanske centralbank for at vende tilbage til kvantitative lempelser, inden det er for sent. Men truslen om et sammenbrud af det finansielle system, som de advarer om, kræver det modsatte af en sådan udpumpning af likviditet og obligationsopkøb fra centralbankernes side. Det forudsætter øjeblikkelig kontrol med derivater, nu især rentederivater, gennem Glass/Steagall-foranstaltninger for at tvinge handelsbankerne til at opgive disse derivater. Glass/Steagall-loven for det 21. århundrede, som blev vedtaget i Den amerikanske Kongres for adskillige år siden, ville have sikret dette.

Og det forudsætter denne nye arkitektur for kreditskabelse og industriel/landbrugsmæssig udvikling, som ledes af teknologiske fremskridt. Schiller Instituttets accelererende række af møder på samtlige niveauer – næste gang den 15. oktober, en international ungdomskonference – baner vejen for dette potentiale.
(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/october_15_2022_conference_inperson)

Folketingskandidat

Tom

Gillesberg: Tør du stille kritiske spørgsmål? Eller holder du mund og mister både velfærd og risikerer atomkrig?

København den 8. oktober, 2022

Folketingskandidat Tom Gillesberg stiller op udenfor partierne i Københavns storkreds.

Er det Ruslands skyld, at Europa befinder sig midt i en energikrise, der truer familier med at måtte flytte fra hus og hjem?

Er det Ruslands skyld, at vi har en buldrende inflation, der ikke er set højere i 40 år, og som gør at det er svært for mange at få husholdningsbudgettet til at hænge sammen?

Er det udelukkende Ruslands skyld, at der er krig i Ukraine, som truer med at udvikle sig til en atomkrig?

Er det tilladt, at stille den slags spørgsmål, eller bliver man stemplet som landsforræder eller konspirationsfanatiker, hvis man forsøger at tænke selv i stedet for blot at gentage efterretningsapparatets, mediernes og etablisementets fortælling om, at det er Ruslands og Putin skyld det hele?

Skaber det fred og økonomisk sikkerhed, hvis vi bruger 20 milliarder eller mere om året her i Danmark på at mobilisere for at føre krig imod Rusland?

Kan velfærdsstaten så overhovedet overleve?

Kunne det tænkes, at de kriser vi står med, ikke skyldes

Rusland, Kina eller andre lignende fjendebilleder, men er resultatet af Vestens egen politik og beslutninger gennem mange år?

Er det så måske muligt at løse alle disse problemer, hvis vi finder ud af, hvad vi har gjort galt, og lægger politikken om, i stedet for at finde en syndebuk vi kan gøre ansvarlig for det hele?

Er der egentlig nogen, der har gjort dette, og som er kommet frem til den nye politik, som vi må iværksætte, der vil gøre det muligt, at vi kan leve gode spændende liv, uden at det sker på bekostning af andre lande eller befolkninger?

Svaret på det sidste spørgsmål er heldigvis »Ja«. Det er præcis, hvad jeg har forsøgt at gøre, når jeg gennem årene siden 2005 har stillet op til valg. Lige siden jeg i 2005 stillede op med en valgplakat, der advarede »Når boblen brister... Nyt Bretton Woods«, med en boble der var påskrevet Derivater, Boligpriser og Inflation.

Eller da jeg i 2007 skrev »Efter finanskraket: Magnettog over Kattegat«, i 2011 advarede om »Glass/Steagall eller kaos!

Bankopdeling ikke hyperinflation«, i 2015 foreslog »Win-Win med BRIKS – ikke kollaps og krig«, i 2017 mente »Inden nyt finanskrak: København skal med i Den Nye Silkevej« og i 2019 opfordrede til »Helium-3 fra Månen til ubegrænset fusionsenergi på Jorden, samarbejde – ikke krig – med Rusland, Kina og USA«, for blot at nævne nogle.

I 40 år har jeg som aktivist i LaRouche-bevægelsen og aktiv i Schiller Instituttet brugt det meste af min tid på at beskæftige mig med disse store Spørgsmål, og sammen med mine kolleger sørge for at finde ud af, hvad der egentlig sker i Verden, og hvad vi skal gøre ved det, hvis vi alle skal komme godt i mål. Det er ikke alt sammen enkelt og ligetil; der er meget, som man selv må undersøge, fordi det ikke er en del af den officielle fortælling. Men hvis man er indstillet på at

tænke selv – og mange gange tænke ud af boksen – så er der altid løsninger. Hvis valget står mellem pest og kolera, så gør man klogt i at vælge noget helt tredje.

Hvis du selv har stillet nogle af de overstående spørgsmål, og er interesseret i, hvad jeg ville svare på dem, så følger her korte svar, som du kan få uddybet ved at læse på www.sive.dk og www.schillerinstitut.dk, eller ved at studere de mere dybtgående skrifter fra Lyndon LaRouche, der har været min politiske inspirationskilde.

Er det Ruslands skyld, at Europa befinder sig midt i en energikrise, der truer familier med at måtte flytte fra hus og hjem?

Den nuværende energikrise begyndte ikke den 24. februar 2022, da russiske tanks rykkede ind over Ukraines grænser. Den var allerede i gang lang tid før, som en konsekvens af EU's grønne omstilling, der har betydet, at en stor del af energiforsyningen fra kernekraft, kul og olie er blevet taget ud af drift og kun delvist erstattet af dyre og upålidelige energikilder som sol og vind (de leverer kun strøm når solen skinner, eller vinden blæser). Den billige russiske gas har så reddet situationen, men da EU derefter under pres fra USA lavede sanktioner imod russisk olie og gas, så brasede det skrøbelige korthus sammen.

Med en mangedobling af prisen på gas blev elektriciteten også mange gange så dyr. På kort sigt kunne en genoptagelse af import af olie og gas fra Rusland hjælpe på problemet (de, der sprængte Nord Stream i luften for at undgå dette, mislykkedes med at ødelægge et af de fire rør og de andre kan nok repareres), men den egentlige løsning er derudover atomkraft på kortere sigt og fusionsenergi på den længere bane. Uden billig og rigelig elektricitet kan man ikke have et moderne velfærdssamfund.

Er det Ruslands skyld at vi har en buldrende inflation, der

ikke er set højere i 40 år, og som gør, at det er svært for mange at få husholdningsbudgettet til at hænge sammen?

Allerede inden den 24. februar 2022 var inflationen løbet løbsk i USA og resten af den vestlige verden, og det kan blive værre endnu. De seneste årtiers omlægning af Vestens økonomi fra industrisamfund til forbrugersamfund, en neddrogning af videnskabeligt og teknologisk fremskridt og en styring af økonomien fra finansverdenen til gavn for finansiel spekulation gjorde, at situationen allerede var uholdbar i 2007-2008, da finanssystemet brød sammen og resulterede i en dyb finanskris. I Vesten valgte man at »løse« problemet gennem at banke renten ned under nul, lade staterne overtage en stor del af den spekulative gæld, og pumpe enorme mængder gratis likviditet ind i finansmarkederne i form af »kvantitative lempelser«.

Nu, hvor denne politik langt om længe har sat sig i økonomierne, som en hastigt stigende inflation med stigende priser til følge, har man ikke andre modtræk inden for det nuværende system end at lade befolkningerne og velfærdssamfundet spænde livremmen ind. EU's forbud imod at købe billig russisk energi gør selvfølgelig ikke tingene bedre. Vi er nødt til at have et paradigmeskifte i den økonomiske politik, der har det almene vel som sit udgangspunkt og sætter menneskene først i stedet for finansverdenen. Det kan man kickstarte med gennemførelsen af LaRouches fire økonomiske love.

Er det udelukkende Ruslands skyld, at der er krig i Ukraine, som truer med at udvikle sig til en atomkrig?

Krigen i Ukraine begyndte ikke med »en uprovokeret russisk aggression« den 24. februar 2022. Efter en langvarig forløber i form af den vedvarende udvidelse af NATO, efter at man garanterede Gorbatsjov, i forbindelse med den russiske accept af den tyske genforening i 1990, at man ikke ville flytte NATO's grænser så meget som en tomme imod øst, iværksatte USA

et statskup i Ukraine i 2014, hvor man afsatte den folkevalgte præsident Janukovitsj og bragte væbnede grupper med stærke nazistiske rødder til magten. USA's viceudenrigsminister, Victoria Nuland, pralede med, at USA havde brugt fem milliarder dollars i støtte til NGO'er for at skabe dette skifte (læs det foretræde jeg havde sammen med Schiller Institutet for Folketingets Udenrigsudvalg 18.marts 2014 på <https://schillerinstitut.dk/si/?p=668>).

Da de to delstater Donetsk og Lughansk i det østlige Ukraine nægtede at acceptere dette og krævede udvidet lokalt selvstyre, begyndte otte års krig imod dem fra centralregeringen i Kiev. I løbet af de otte år blev USA og NATO en stadig større leverandør af våben og træning til Ukraines militær, og alle løfter om en fredelig løsning på konflikten (som f.eks. Minsk-aftalen) blev svigtet. Samtidig iværksatte Kiev en stadig mere kraftig afrussificering af Ukraine, hvor det sprog og den kultur, som flertallet af ukrainerne havde som deres indtil 2014, blev lagt for had og systematisk undertrykt. Da Rusland som en sidste udvej i december 2021 foreslog to traktater til USA og NATO, der bl.a. skulle forhindre, at Ukraine blev medlem af NATO, talte man for døde øren. Da Rusland kunne konstatere, at Ukraine i begyndelsen af 2022 uden indgreb fra Vesten forberedte en fornyet militær offensiv, så lod man de russiske tanks rulle ind over Ukraines grænser. Håbede Rusland på at deres militære operation kunne afløses af en hurtig politisk forhandlingsløsning og en fredsaftale?

Fredsforhandlingerne stoppede brat, da Storbritannien og USA forbød Ukraine at fortsætte dialogen med Rusland og i stedet lovede Ukraine, at man ville yde nærmest ubegrænset våbenhjælp til kampen mod Rusland, hvis de blev ved med at kæmpe. Det er USA, Storbritannien og NATO, der har forhindret enhver form for fredsaftale indtil nu. Deres officielle politik er at lade soldater og civile dø, mens Ukraine forarmes, så krigen kan gøre maksimal skade på Rusland. Den dybe involvering fra

NATO's side, i form af levering af våben, træning af ukrainske soldater i forskellige NATO-lande og aktiv involvering i planlægningen og udførelsen af militære operationer, gør at krigen allerede er en de facto krig mellem NATO og Rusland.

Det gør, at faren for det næste skridt på eskalationstrappen, brugen af atomvåben, som åbent diskuteres, er en reel mulighed. Faren for atomkrig er større end på noget tidspunkt siden Cuba-missilkrisen i 1962. Bliver bare et enkelt atomvåben først anvendt, er det næsten uundgåeligt, at hele det globale atomvåbenarsenal bliver affyret med ubeskriveligt frygtelige konsekvenser for menneskeheden. Derfor skal vi finde en fælles sikkerhedsløsning sammen med Rusland.

Er det tilladt at stille den slags spørgsmål, eller bliver man stemplet som landsforræder eller konspirationsfanatiker, hvis man forsøger at tænke selv i stedet for blot at gentage efterretningsapparatets, mediernes og etablisementets fortælling om, at det er Ruslands og Putins skyld det hele?

Det har det ikke været indtil nu. Man har haft travlt med at udskamme og isolere alle, der måtte rejse tvivl om den officielle fortælling. Vesten har samtidigt accepteret, at Ukraine udstiller og truer, hvad de kalder »informationsterrorister«, gennem sit Center for bekæmpelse af desinformation (Center for Countering Disinformation), der opererer i samarbejde med det amerikanske udenrigsministerium, det amerikanske forsvarsministerium, NATO og EU. På en offentliggjort liste over »personer, der støtter den russiske fortælling«, finder man øverst Schiller Instituttets internationale formand, Helga Zepp-LaRouche, og andre med forbindelse til Schiller Instituttet (deriblandt tre fra Danmark), der har imødegået den officielle fortælling om, at vi ukritisk skal levere våben og penge til Ukraine, så Ukraine kan fortsætte krigen imod Rusland, og fordi de arbejder for fred og en ny inkluderende sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle verdens nationer.

Ved et samråd for Folketingets Udenrigsudvalg den 19. august i år nægtede Danmarks udenrigsminister Jeppe Kofod at tage afstand fra denne ukrainske sortlistning, og har undladt at kræve af Ukraine, der modtager store mængder våben og penge fra Danmark, at denne sortlistning af personer, på grund af deres fremsatte meninger, skal ophøre. Derefter modtog Kofod få dage senere ved et besøg i Kiev en ukrainsk fortjenstmedalje.

Hvad er løsningen?

USA, Storbritannien og dets allierede må ophøre med at betragte Rusland, Kina og andre dele af verden som en trussel, fordi de nægter at indordne sig under en unipolær verdensorden, hvor USA og Storbritannien fastlægger reglerne efter eget forgodtbefindende og til egen fordel, uden tanke på de andre landes interesser. Vi må øjeblikkeligt stoppe støtten til krig imod Rusland i Ukraine, imod Kina i Taiwan og lignende vanvidsprojekter. I stedet bør vi i fællesskab etablere en international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tilgodeser alle landes sikkerhed og udvikling. Gennem samarbejde om projekter til fælles økonomisk fordel, som f.eks. den eksport af billig russisk gas til Vesteuropa, der begyndte under Den kolde Krig, og som har været et afgørende bidrag til den økonomiske velstand i EU, men som også var grundlag for samarbejde og fælles interesser, indtil USA, Storbritannien og NATO fik sat konfrontation og krig på dagsordenen i stedet.

På samme måde er Kinas Bælte- og Vej-Initiativ, der bygger infrastruktur og skaber økonomisk udvikling verden rundt, noget som vi alle bør deltage i til fælles fordel. Schiller Instituttet har brugt de seneste fire årtier på at finde ud af, hvordan vi kan erstatte den nuværende kollapsende vestlige finansorden med et nyt paradigme, der med videnskabeligt og teknologisk fremskridt gør det muligt for alle nationer og mennesker at realisere deres fulde potentiale. Læs mere om alt dette på www.sive.dk og www.schillerinstitut.dk.

Kontakt mig for at vide mere, og hvis du ønsker at hjælpe til.
53 57 00 51; info@sive.dk

Se Toms otte nye valgvideoer her: www.sive.dk

Zepp-LaRouche anvender Schillers "Ibykus-princip" mod anglo-sfærens "NATO- fascisme"

Den 6. okt. 2022 (EIRNS) – Dagens begivenhed, sponsoreret af {Executive intelligence Review}, "We Will Not Be Silenced: Speaking Truth In Times of War", gav de modige journalister, nuværende og tidligere efterretningsofficerer, politiske kandidater, forfattere og andre, der er blevet " dødsmerket" af en NATO-ledet pogrom mod sandheden, mulighed for ikke blot at tale åbent, men også at få en klar idé om, hvordan man kan arbejde sammen for at afværge faren, ikke kun for krig, men for termonuklear krig, hvad enten den er forårsaget af en fejlregning eller tilsigtet. Denne begivenhed er beskrevet nedenfor. Den indeholdt en aldrig offentligt diskuteret første-hånds-skildring af aspekter af mordforsøget på Helga Zepp-LaRouche og Lyndon LaRouche for 36 år siden præcis på dagen, den 6. oktober 1986. Det apparat, der dengang forsøgte at begå dette dobbeltmord, er forfaderen til det apparat, som må afvikles i dag.

Også i denne uge, den 5. oktober, mindede National Security Archive om offentliggørelsen for 20 år siden i 2002 af aldrig tidligere offentliggjorte dokumenter vedrørende Cuba-krisen i oktober-december 1962: "Cuba-krisen varede faktisk 59 dage,

ikke de sagnomspundne '13 dage', som man kender så godt fra bøger og Hollywood, ifølge en ny samling, som det nationale sikkerhedsarkiv i dag har offentliggjort. {Sovjetiske atomspræghoveder ankom til Cuba den 4. oktober 1962 og fortrak først den 1. december. Disse spræghoveder blev aldrig opdaget af den amerikanske efterretningstjeneste, mens de befandt sig på Cuba.}"

Inkluderet i disse dengang frigivne dokumenter var et memo udarbejdet i 1998 af den sovjetrussiske officer med ansvar for overførsel, placering, udstationering og tilbagetrækning af disse våben, generaløjtnant (dengang oberst) Nikolai Beloborodov. Beloborodov gjorde det tydeligt, at missilerne var bevæbnede og klargjorte til at blive brugt. "Det var indlysende, at under de betingelser, som den eksisterende styrkebalance i konventionelle våben, som var ti mod en imod os, var der kun én måde, hvorpå vi kunne afværge et massivt angreb – ved at anvende taktiske atomvåben mod de invaderende. I princippet ville denne aktion være i overensstemmelse med international lov om beskyttelse af suverænitet og frihed. {Men det ville være begyndelsen til enden. Kun galninge ville risikere at udløse en atomkrig.}"

Ud fra dette nøgterne synspunkt bør man overveje de seneste betragtninger fra den pensionerede italienske general Fabio Mini, som blev rapporteret for blot to dage siden: "Enhver hærchef, som f.eks. den amerikanske øverstbefalende for de amerikanske styrker i Europa, har permanent bemyndigelse til at anvende de taktiske atomvåben, han har til rådighed", fastslog han. Den tidligere CIA-analytiker Ray McGovern, der deltog i "We Will Not Be Silenced"-arrangementet, rapporterede, at det vitterligt var tilfældet, da han gjorde tjeneste i Europa i 1960'erne. McGovern rapporterede tillige, at den officielle amerikanske efterretningsvurdering på tidspunktet for krisen i oktober 1962 fastslog, at der ikke fandtes nogen atommissiler på Cuba. Uden John og Robert Kennedy er det sandsynligt, eller i hvert fald meget muligt,

at verden ikke ville eksistere i dag.

Sådanne ledere findes ikke i øjeblikket i anglo-sfæren. ...

Helga Zepp-LaRouches forslag, hvad enten det drejer sig om "Operation Ibn Sina", den Globale Sundhedsplatform eller "Komitéen for modsætningers Sammenfald", har derimod med to års kontinuerlige konferencer foreslået en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager udgangspunkt i den tyske digter Friedrich Schillers idé om ikke blot frihed, men også guddommelig retfærdighed. Hun omtalte dette som "Ibykus-princippet" i præsentationen til "We Will Not Be Silenced"-mødet, og den fremgår nedenfor.

Denne idé, at "det moralske univers bøjer sig mod retfærdighed", er det der skal præge kampen mod de kræfter, som nu ikke længere er fordækte, og hvis kyniske forhånelser ved hjælp af begreberne "demokrati", "menneskerettigheder", "økologi" osv. i stigende grad bliver afsløret for det de er. Uanset om det drejer sig om den mulige sprængning af Nord Stream-rørledningen, sammenbruddet af Europas fysiske levestandard, den folkemorderiske ødelæggelse af nationer såsom Haiti, eller den belejlige forsømmelse som sås under spredningen af pandemiske sygdomme, udgør den manglende moralske egnethed til at overleve hos de transatlantiske malthusianere den indre fjende, som bringer dem til fald. Anglo-sfærens Nemesis er, at den bedste af alle mulige verdener udgør et valg, ikke en drøm, og Schiller Instituttet agter at gøre alt, hvad der står i deres magt for at katalysere en bevægelse, der gør det muligt for verden at træffe dette valg nu. Vi og alle dem, der ønsker at føre kampagne for "den bedste af alle mulige verdener", vil ikke blive bragt til tavshed.

Når finansielle systemer svigter...

Den 5. okt. 2022 (EIRNS) – Finansielle systemer er menneskeskabte. Historien har gang på gang vist, at alle finansielle bobler brister til sidst. Og det, mine damer og herrer, er hvad vi ser i øjeblikket. Den største boble i den kendte menneskelige historie, det vestlige oligarkis snyltende, pengepolitiske finanssystem, som har domineret kloden i århundreder, er ved at briste, og vi er på vej mod et stort finansielt sammenbrud på kort sigt.

Finansmændenes “dreng i baglokalet” diskuterer nu åbent sandsynligheden for et forestående systemisk finansielt sammenbrud. For eksempel: Den 22. september udsendte Den europæiske Centralbanks organ til overvågning af finansielle risici, “Det europæiske udvalg for systemiske Risici”, sin første “generelle advarsel” nogensinde om, at EU’s finansielle system står over for risikoen for systemisk sammenbrud. Rådet advarede om, at risici for den finansielle stabilitet i EU’s banksystem “kan materialisere sig samtidigt og dermed interagere med hinanden og forstærke hinandens virkninger” og identificerede “tre alvorlige systemiske risikofaktorer”, andre “forhøjede systemiske risikofaktorer” og oven i købet risiko for den finansielle stabilitet fra “ikke-bankbaserede finansielle institutioner og markedsbaseret finansiering”, som i daglig tale kaldes “skyggebankvirksomhed”.

Kun én gang, og det var med en kort henvisning til “markederne for energiderivater”, nævnte de elefanten i rummet: de næsten 2 billiarder dollars i rene finansielle satsninger på satsninger på væddemål, som nu er ved at eksplodere. De tilbød ingen andre løsninger end at være årvågne og holde sammen.

City of Londons magasin {Economist} har nu meldt sig på banen. Den første sætning i dets artikel den 4. oktober med overskriften "Groaning: Financial Markets Are in Trouble. Where Will the Cracks Appear?" er: "Det er svært ikke at fornemme en følelse af forudanelse." De fortsætter: "Verden er på vej ind i en ny fase", hvor problemer på finansmarkederne kan føre til "katastrofale skader ... når de finansielle institutioner går fallit", advarer de.

De nævner også kun én gang i forbifarten krisens detonator, "derivater", og det er udelukkende for at forsikre deres læsere om, at clearingcentralerne, der afvikler handler med aktier og derivater, er dækket, og at de ikke behøver at bekymre sig.

Men både {The Economist} og Londons {Financial Times} udtrykker samme dag bekymring for, at det finansielle oligarki ikke samtidig kan redde deres finanssystem og gennemføre strategien for at nedbringe hyperinflation ved at hæve renterne, begrænse de pengepolitiske tiltag og knuse den økonomiske aktivitet på samme tid. Med andre ord har deres politik med "QE" – "kvantitativ lempelse", dvs. trykning af helikopterpenge – skabt dagens hyperinflationstrussel mod deres system, og den amerikanske centralbanks pengepolitiske restriktive politik for angiveligt at håndtere hyperinflationen har kun formået at få boblen til at detonere.

Så i stedet for at opgive deres oligarkiske system, som det også ofte er sket i historien, er nutidens finansoligarki – de interesser, der er grupperet omkring det britiske monarki og kong Charles – gået all-in på et højrisiko-spil om, at deres kontrol kan reddes gennem global krig, "demokratisk" diktatur og massiv udsultning.

Men løsningen er indlysende! Gør det, som verdens førende fysiske økonom Lyndon LaRouche insisterede på for årtier siden: De finansielle bobler skal afvikles, og systemet må

underkastes en konkursbehandling. Regeringerne garanterer alt det, som er nødvendigt for at redde folk og udvide realøkonomien, og spekulanterne kan gå ud og spise deres finanspapirer eller lære et ærligt erhverv! Mange lande uden for den transatlantiske verden kæmper for at sætte deres befolkninger først. Hvorfor skulle vi ikke gøre det?

Det er den kamp, vi skal kæmpe nu. Kampen for dette nye økonomiske system er en del af kampen for at trække menneskeheden tilbage fra randen af atomkrig, hvor vi befinder os i dag. Det er på tide at sige til lederne i Washington D.C. og de europæiske hovedstæder: Hold op med at spekulere med vores liv.

Ruslands ambassadør i USA, Anatoly Antonov, fremsatte onsdag en skarp advarsel: "Den amerikanske regerings beslutning om at fortsætte med at tilføre Kiev-regimet tunge våben sikrer udelukkende Washingtons status som en deltager i konflikten. Vi opfatter dette som en umiddelbar trussel mod vores lands strategiske interesser."

Schiller Instituttets Helga Zepp-LaRouche antydede i begyndelsen af ugen et billede af den strategiske situation, som ligner en udtørret sø eller et udtørret flodleje, hvor der er enorme revner, fordi det, der før var fugtigt, nu er udtørret, og derfor revner overfladen. I stedet for at jamre bør man se på den såkaldte vestlige alliance som en sådan udtørret sø, fuld af revner. Hvad der sker er så utroligt, antydede hun, at tanken om at alt dette går glat, at folk kan fortsætte med deres aktiviteter, som de gør, er løgnagtigt. Det vi ser, er en opløsning af nærmest alting, og samtidig etableres der et helt nyt system.

Som et eksempel på den kreative tankes kraft hos en enkeltperson i tider som disse, har den pensionerede schweiziske oberstløjtnant Ralph Bosshard udarbejdet en ny artikel, der afkræfter NATO's og USA's påstand om, at "Rusland sprængte Nord Stream-rørledningerne i luften".

Bosshard opstiller et paradoks, som kan og vil drive NATO-folket til vanvid: I betragtning af de fysiske realiteter, der skal til for at Rusland kunne sprænge disse rørledninger i luften midt i den NATO-kontrollerede Østersø, kan Rusland kun have gjort det, hvis landet har en kapacitet til krigsførelse på havbunden, der er NATO's kapacitet langt overlegen. Og hvis det er tilfældet, så er ingen undersøisk infrastruktur i NATO-alliancen sikker: ingen rørledninger, ingen el- eller kommunikationskabler. Og det russiske militær, som ifølge NATO-fortællingen er bagud og taber i Ukraine, fremstår pludselig som den overlegne styrke. Så hvilken vej vil NATO egentlig vælge?

Bosshards argumentation er opsummeret andetsteds, og som han har anmodet om, vil Schiller Instituttet og {EIR} sprede hans argumentation verden over.

Det er, når det rådne system krakelerer, at det kan begraves for evigt. Folk over hele verden fortæller Schiller Instituttet og LaRouche-Organisationen i USA: "Dette er gået for vidt. Lad os tale om løsninger". Schiller Instituttet lagde den amerikanske oberst Richard Blacks video ud med spørgsmålet? "Did U.S./NATO Blow Up the Nord Stream Pipelines?" som en invitation til dagens pressekonference: "We Will Not Be Silenced; Speaking Truth in Times of War", og i løbet af 24 timer har næsten en kvart million mennesker set den, mens talerlisten til pressekonferencen er vokset. Diane Sares kampagne for Senatet holder i eftermiddag et møde foran hendes modstander, senator Chuck Schumers kontor i New York City, hvor der spørges: "Er undertrykkelsen af LaRouche-kandidaten Diane Sare en optakt til atomkrig?" Fredag morgen, den 7. oktober, tilslutter seks tidligere og nuværende lovgivere fra Latinamerika og Caribien sig Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche og Diane Sare i et online-symposium med titlen: "Stop krigen, før det er for sent; eliminér årsagerne til krigsfaren". Vær med!

Foto: Anthony, Pexels

Muligheden er lige så stor som faren: Sig frem nu!

Den 3. september (EIRNS) – Muligheden for at ytre sig og blive hørt er lige så stor som faren.

Selv Henry Kissinger slår alarm. Den ældre personage, der er berygtet for mange menneskefjendske handlinger, sagde ikke desto mindre den 30. september, at der skal være dialog med Rusland, at Ukraine ikke må optages i NATO, og at USA burde gøre status.

I en tale i Council on Foreign Relations' "Lessons from History Series: Conversation with Henry Kissinger" den 30. september, advarede den tidligere udenrigsminister Henry Kissinger om, at USA befinder sig "på randen af krig med Rusland og Kina pga. forhold, som vi delvist har skabt". Han opfordrede også politikerne til ikke at inddrage Ukraine i NATO.

Efter Sovjetunionens sammenbrud var hele regionen åben for omstrukturering, anførte han. "Set fra et russisk synspunkt, forsøgte USA derefter at integrere hele denne region, uden undtagelse, i et amerikansk ledet strategisk system", udtalte han, og tilføjede at denne udvikling grundlæggende fjernede Ruslands historiske "sikkerhedsbælte", fremgår det af RT's rapport.

Kissinger vurderer, at Rusland "allerede har tabt krigen", men understregede at Vesten må holde kontakten med Rusland på en eller anden måde. "En vis dialog, måske på et uofficielt niveau, eventuelt på en sonderende facon, er særdeles vigtig", erklærede han til CFR, og understregede at "i det atomare miljø" er et sådant resultat at foretrække frem for en

“beslutning på slagmarken”.
(<https://www.cfr.org/event/lessons-history-series-conversation-henry-kissinger>)

RT påpegede endvidere, at Kissinger i et interview med {Wall Street Journal} den 12. august advarede om, at USA havde befundet sig “på randen af krig med Rusland og Kina om forhold, som vi delvist har forårsaget”, og argumenterede for at Washington havde forkastet traditionelt diplomati, da det har “søgt at omvende eller fordømme deres samtalepartnere snarere end at gennemskue deres tankegang”.

Enhver fornuftig og sandfærdig stemme tæller mere end nogensinde. På fredag den 7. oktober afholder Schiller Instituttet et online-seminar om emnet: “Stop krigen før det er for sent; fjern årsagerne til krigsfaren”, som vil indeholde en tale af Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche og præsentationer fra Amerika, herunder nuværende og tidligere lovgivere fra Mellemamerika samt Diane Sare, uafhængig kandidat til det amerikanske senat fra New York, der stiller op for at fjerne senator Charles Schumer (D), som længe har støttet krigen og den økonomisk ødelæggende politik.

Invitation: Stop krigen før det er for sent; fjern årsagerne til krigsfaren

Den egentlige årsag til faren for en atomkrig i verden og til optrapningen af Rusland/Ukraine-konflikten ligger i det faktum, at det neoliberale transatlantiske finanssystem er på vej mod en systemisk hyperinflationær sammenbrudskrise. Overlevelsen af dets spekulationsboble kræver, at der indføres en unipolær verden, hvor hverken alternativer til deres system eller selve den nationale suverænitet tolereres. USA og NATO må standse deres udvidelse mod øst, og de provokationer som fører os til et punkt, hvor vi ikke længere kan vende tilbage globalt set.

Schiller Instituttet har indkaldt lovgivere og forhenværende lovgivere fra Latinamerika og Caribien til et seminar for at evaluere denne farlige globale situation og drøfte politiske løsninger. Schiller Instituttet har sendt et "Åbent brev til FN": FN's Generalforsamling må fjerne årsagerne til krigsfaren", hvori der opfordres til at skabe en retfærdig ny international økonomisk orden. Vi forventer, at nuværende og tidligere lovgivere fra Argentina, Colombia, Guyana, Mexico og Peru samt eksperter i økonomi fra Tyskland, USA og andre lande deltager i seminaret.

Vi opfordrer dig til at deltage og sætte din underskrift på det åbne brev

https://assets.nationbuilder.com/schillerinstitute/pages/1050/attachments/original/1663902630/20220922_open_letter.pdf?1663902630

DATO: Fredag den 7. oktober

TID: kl. 16 dansk tid

STED: via Zoom (med engelsk-spansk simultantolkning)

Delvis liste over talere:

1) Tyskland: Helga Zepp-LaRouche; grundlægger af Schiller Instituttet

2) Guyana: Forhenværende præsident og tidligere kongresmedlem Donald Ramotar; PPP (2011-2015)

3) Mexico: Tidligere kongresmedlem María de los Ángeles Huerta; MORENA (2018-2021)

4) USA: Diane Sare, kandidat til det amerikanske senat fra New York; LaRouche Independent (2022)

5) Mexico: Tidligere kongresmedlem Dr. Rodolfo Ondarza; PT

Hvem står bag sabotagen af Nord Stream-rørledningerne, af Helga Zepp-LaRouche

Af Helga Zepp-LaRouche

September 30, 2022 (Neue Solidarität) – Sabotagen og den mulige langsigtede ødelæggelse af de to Nord Stream-rørledninger, Nord Stream I og II, er et angreb på Tysklands eksistentielle interesser og belaster millioner af tyske borgere og et stort antal virksomheder med insolvens og i nogle tilfælde uoverkommelige udgifter til opvarmning i den kommende vinter. Men den tilintetgør også kravet fra demonstranterne ved de seneste protester i flere tyske byer, som havde krævet en ophævelse af sanktionerne mod Rusland og en åbning af de to rørledninger for at finde en løsning på de to mest dramatiske trusler, som Tyskland står over for i øjeblikket: den akutte fare for en verdenskrig, som følge af konfrontationen med Rusland, og faren for et totalt økonomisk sammenbrud, som energiprisernes eksplosion er en vigtig del af.

Hvis der nogensinde har været en situation, hvor regeringen skal overholde sin ed om at forhindre skader på det tyske folk, så kræver denne terrorhandling en kompromisløs afklaring og konsekvenser for de ansvarlige. Konsekvenserne af svaret på spørgsmålet om gerningsmændene er enorme og sandsynligvis identiske med spørgsmålet om krig og fred.

Ud over alle spekulationer om, hvem der kan være ansvarlig, er spørgsmålet helt sammenligneligt med de omstændigheder, under hvilke angrebet den 11. september fandt sted: Ligesom det

amerikanske luftrum overvåges problemfrit af den nordamerikanske luft- og rumfartskommando (NORAD), er Østersøen et af de mest nøje overvågede områder i verden, og som siden den kolde krigs dage har været kontrolleret af NATO og naturligvis af kyststaterne Danmark, Sverige, Finland og Tyskland ved hjælp af et tæt netværk af sonarer og undervandsmikrofoner, der overvåger alle bevægelser til søs og i luften.

Som ved alle kriminelle handlinger opstår spørgsmålet: Hvem havde et motiv, hvem havde den tekniske og personalemæssige kapacitet til at udføre handlingen, og hvem var fysisk til stede på stedet i det pågældende tidsrum? Nødvendigheden af at opfylde disse tre kriterier reducerer listen over mulige gerningsmænd til en meget kort liste, og i betragtning af de enorme tekniske krav, der stilles til beskadigelse af rørledninger, som er nedlagt og betoneret i havbunden på 70 eller 88 meters dybde, er der enighed på alle sider om, at kun stater har sådanne kapaciteter – og der er faktisk kun tre: Rusland, USA og Storbritannien.

En yderst nyttig vurdering¹ af sabotagen af Nord Stream-rørledningerne er nu blevet offentliggjort af den schweiziske oberstløjtnant (pensioneret) Ralph Bosshard, der tjente i OSCE's særlige overvågningsmission i 2014 som senior planlægningsofficer og efterfølgende i OSCE's planlægningsgruppe på højt niveau som bl.a. operationsofficer. Han beskriver de betydelige tekniske udfordringer, der skal overvindes ved en sådan sabotagehandling, og reducerer derfor gerningsmændene helt klart til militære specialstyrker, hvilket øger udsigten til, at der kommer meningsfulde oplysninger om angrebet frem i lyset. Den robuste konstruktion af rørledningerne, hvis rør er lavet af specialstål omgivet af et betonkappe, der er begravet under sten og dækket af andre materialer, kræver komplekse teknikker og brug af kraftige sprængstoffer fra den militære sektor i ca. 80 meter under havets overflade.

Bosshard påpeger, at hvis den russiske flåde var en mulig synder, ville den ikke have gjort sig den ulejlighed at ødelægge rørledningerne ud for den danske ø Bornholm midt i et område, der overvåges nøje af NATO, men kunne have gjort det lettere i den finske bugt. Medmindre man altså ønskede at demonstrere den russiske overlegenhed i krigsførelse på havbunden over for NATO, angiver Bosshard som en ret usandsynlige forklaring.

Så hvis Rusland kan udelukkes som den skyldige – Rusland kunne trods alt bare have lukket for gashanen, hvis Moskvas mål havde været at “skabe usikkerhed” og drive gasprisen op, som nogle medier spekulerer i – hvilke muligheder er der så tilbage?

Jens Berger påpegede i Nachdenkseiten, at den årlige NATO-manøvre BALTOPS i midten af juni fandt sted i Østersøen, hvor 47 krigsskibe, herunder den amerikanske flåde med helikoptertransportskibet USS Kearsarge, deltog under kommando af den amerikanske 6. flåde. En del af denne manøvre var en del af Task Force 68, som opererede ud for Bornholm med ubemandede undervandsfartøjer, der kan desarmere miner, men naturligvis også teoretisk set placere dem.

Mærkeligt nok var netop denne flådegruppe omkring USS Kearsarge igen blevet registreret med positionssignaler kun 10 sømil fra Bornholm i sidste uge. Det betyder naturligvis ikke, at disse skibe var involveret, men det er meget vel muligt, at de kunne have været det.

Den russiske ambassadør ved FN, Vasily Nebensya, tilføjede yderligere bemærkninger på et møde i FN's Sikkerhedsråd, der blev indkaldt med kort varsel fredag, nemlig at USS Kearsarge havde været i nærheden af Bornholm hele tiden siden juni, at skibets helikopterflåde havde patruljeret i Bornholm-området siden begyndelsen af august, og at disse flys flyveveje på overraskende vis faldt sammen med rørledningernes forløb. Nebensja: “Jeg understreger, at der er tale om offentlige data

om geolokalisering af sø- og lufttransport, som registreres på grundlag af signalerne fra transponderne. Det betyder, at USA ikke skjulte sin tilstedeværelse, og at det gennemførte sine manøvrer på en åbenlyst demonstrativ og iøjnefaldende måde.”

Er det sandsynligt, at Rusland ødelagde rørledningerne, som der blev investeret i alt 20 milliarder dollars i, og som Rusland kunne have forventet betydelige indtægter fra på lang sigt? Putin tilbød stadig på SCO-topmødet i Samarkand for 14 dage siden at åbne Nord Stream 2 og dermed levere 55 milliarder kubikmeter om året, hvis Tyskland var villig til at ophæve sanktionerne mod Rusland.

Nu cirkulerer videoen af præsident Biden, der på en fælles pressekonference med kansler Scholz i Det Hvide Hus den 7. februar lover, at USA vil være i stand til at lukke Nord Stream 2, hvis Rusland invaderer Ukraine. Da en journalist spurgte Biden, hvordan han ville gøre det, eftersom projektet er under Tysklands kontrol, svarede han: “Jeg lover dig, at vi vil være i stand til at gøre det.”

Biden var ikke den eneste, der fremsatte sådanne trusler: Tucker Carlson præsenterede nu på Fox TV en video af Victoria Nuland, der annoncerede det samme på en pressekonference i Udenrigsministeriet tilbage i januar i tilfælde af en russisk invasion: “Uanset hvad, vil Nord Stream 2 ikke komme i brug.” Efter angrebet på rørledningerne glædede den tidligere polske udenrigsminister Radoslaw Sikorski – ægtemand til den stridslystne atlantiker Anne Applebaum – sig og henviste til Bidens løfte af 7. februar i et tweet: “En lille ting, men hvilken glæde. Tak til USA.” Tweetet er siden blevet slettet.

Det er klart, at de her anførte fakta er indicier og endnu ikke beviser gerningsmændenes identitet. Men konsekvenserne af angrebet på Nord Stream-rørledningerne er enorme. De forstærker massivt den umiddelbare udsigt til Europas afindustrialisering og afhængighed af amerikansk LNG-gas, og de eksploderende omkostninger fører allerede nu til en massiv

udvandring af virksomheder fra Europa og især Tyskland til USA. Alt dette betyder et massivt angreb på befolkningens levestandard.

Den omstændighed, at rørledningerne har lidt betydelige skader, som ifølge operatørerne på ingen måde er umulige at reparere, men som vil være meget tidskrævende, tager først og fremmest vinden ud af sejlene på deltagerne i protestaktionerne, som havde krævet, at rørledningerne blev åbnet, og at sanktionerne mod Rusland blev ophævet. Rørledningerne er ikke funktionsdygtige i den kommende vinter og fremover, og en mulig vej til en diplomatisk løsning med Rusland, også med hensyn til den voksende krigstrussel, er begravet.

Hvis det imidlertid skulle vise sig, at angrebet kun var en gennemførelse af det, som Biden havde annonceret den 7. februar i Scholz' nærvær, må Europa straks frigøre sig fra underkastelsen under USA og Storbritannien og bruge alle sine kræfter på at overvinde konflikten med Rusland og i stigende grad også med Kina med diplomatiske midler.

Under alle omstændigheder vil det amerikanske virke i baggrunden ikke være noget helt nyt. Den 27. februar rapporterede Washington Post, at Ronald Reagan havde accepteret en CIA-plan om at sabotere den sovjetiske økonomi ved i hemmelighed at give den bl.a. forurenede software, som senere forårsagede en gigantisk eksplosion i den sibiriske gasledning i januar 2004. Denne afsløring kom fra tidligere luftvåbenminister Thomas C. Reeds erindringer, som rapporterede, at denne eksplosion blot var et eksempel på den "koldblodige økonomiske krigsførelse", som CIA udførte mod Sovjetunionen i den kolde krigs sidste år. Det var økonomisk konkurs, der førte til afslutningen af den kolde krig, ikke krigsførelse eller en udveksling af atomangreb, sagde Reed.

Vi skal passe på, at de tyske politikere, der ønsker at "ødelægge Rusland", ikke frivilligt slutter sig til

gerningsmændene og dækker over forbrydelsen. De “hårdeste konsekvenser”, som Ursula von der Leyen har bebudet, skal imidlertid gennemføres, hvis vi i Tyskland ikke vil opgive os selv. Under alle omstændigheder skal det sikres, at Rusland inddrages i undersøgelserne. Det er bestemt ikke nok, at Scholz har lovet støtte til Danmark og Sverige. At Tyskland sammen med sine partnere og allierede ønsker at styrke sikkerhedsforanstaltningerne og beskyttelsen mod sabotage af kritisk infrastruktur, som regeringstalsmand Hebestreit sagde, lyder igen mere som en overgivelseserklæring end som en meddelelse om, at denne regering har til hensigt at repræsentere det tyske folks eksistentielle interesser, hvilket den med sit embedsløfte har svoret at gøre.

Det er på høje tid, at vi minder den om dette.

zepp-larouche@eir.de

Annotation:

1. <https://schillerinstitute.com/de/blog/2022/09/30/sabotage-an-den-nord-stream-gaspipelines-fuer-einmal-reicht-die-frage-des-cui-bono-nicht/>

Billede: Boban Markovic, CC BY-SA 3.0.png

Vil sabotagen af Nord Stream-rørledningerne være at gå over stregen?

Den 29. september 2022 (EIRNS) – Sprængningen i denne uge af begge Nord Stream-rørledninger, gennem hvilke russisk naturgas

kunne strømme til europæiske nationer, og som efter sigende forårsagede fire separate brud på rørledningerne, som det kan tage måneder at reparere, hvis overhovedet, markerer et vendepunkt i den globale sammenbrudskrise, der udgør en trussel mod hele menneskeheden. Hvorvidt denne vending medfører en yderligere acceleration i retning af en direkte NATO-Rusland-konflikt og en deraf følgende global atomkrig, eller om den viser sig at være en udløsende faktor for, at Europas og USA's befolkninger omsider beslutter sig for at sige "nok er nok", og agere for at omstøde den nuværende morderiske, destruktive politik og de eliter, der pålægger den, er dagens spørgsmål.

En kort gennemgang, af den hastigt foranderlige situation på den vestlige slagmark i kølvandet på sabotagen.

Hverken NATO eller Rusland betvivler, at rørledningerne er blevet sat ud af drift ved forsætlig sabotage. Det diskuteres også indgående, at det krævede tekniske færdigheder, som udelukkende en stat ville være i stand til at stille til rådighed, for at forvolde den slags skade. Hvilken stat (eller hvilke stater) er det afgørende spørgsmål, som er omstridt – og det kan kun behandles kompetent ved at stille spørgsmålet: cui bono, (hvem gavner det)?

Torsdag banede NATO vejen for at anklage Rusland som ansvarlig. Dets ledende politiske organ, Det Nordatlantiske Råd, udsendte en erklæring, som ikke nævnte Rusland ved navn, men som truende fastslog, at NATO's allierede "har forpligtet sig til at forberede sig på, afskrække og forsvare sig mod statslige og ikke-statslige aktørers anvendelse af energi og andre hybride taktikker med tvang", og præciserede at "ethvert bevidst angreb mod de allieredes kritiske infrastruktur, vil blive modsvaret med en forenet og resolut reaktion". Formuleringen er et ekko af NATO's artikel 5 om kollektiv handling. På et tidspunkt begyndte NATO og efterretningstjenesterne udtrykkeligt at pege fingre ad Rusland.

Ruslands præsidentielle talsmand, Dmitrij Peskov, afviste beskyldningen mod Rusland som latterlig – hvad har Rusland at vinde ved at ødelægge landets egen gaskapacitet – men han antydede også, at sabotagen forekom at være “en form for terrorangreb, muligvis på statsligt niveau”. Rusland har indkaldt til et hastemøde i FN’s Sikkerhedsråd for at drøfte en undersøgelse af hændelsen, som nu forventes at blive afholdt fredag eftermiddag den 30. september. Men som Peskov advarede, forekommer betingelserne for den form for tæt samarbejde, der kræves for at gennemføre en seriøs undersøgelse, at være praktisk talt ikke-eksisterende.

“Washington skubber situationen i retning af en direkte konfrontation mellem de store atommagter, der er forbundet med uforudsigelige konsekvenser”, advarede Ruslands ambassadør i USA, Anatoly Antonov, i sin artikel i The National Interest den 28. september med titlen “Cuban Missile Crisis 2.0 Over Ukraine?” Antonov hæftede sig ved illusionen hos de amerikanske og britiske militære planlæggere, der ubekymret diskuterer mulighederne for en “begrænset” atomkonflikt, som om “kun” Europa ville blive berørt og ikke USA. Antonov mindede om: “Dette er et ekstremt farligt ‘eksperiment’. Det er sikkert at antage, at enhver brug af atomvåben hurtigt kunne føre til en optrapning af en lokal eller regional konflikt til en global konflikt.”

Den pensionerede amerikanske oberst Richard Black udsendte i denne uge et åbent brev til den amerikanske kongres, der på samme måde advarede om den voksende atomare risiko i Ukraine-konflikten. Oberst Black advarede om, at “løs snak om at iværksætte et atomangreb rettet mod Rusland” fra ledende republikanere og demokrater synes at udgøre “et bevidst forsøg på at vænne amerikanerne til tanken om atomkrig”. Men der vil ikke være nogen begrænset, gengældende atomudveksling på nogen som helst amerikansk brug af disse våben. “Rusland ville igangsætte en øjeblikkelig, massiv nuklear respons, herunder luft- og jordbaserede hypersoniske missiler og ballistiske

missiler afsendt fra ubåde. Hver russisk ubåd vil affyre 100 atomspræghoveder, hvilket er tilstrækkeligt til at afbrænde hele området omkring den nationale hovedstad eller det vesteuropæiske industrielle kerneområde... Atomkrig er utænkeligt; fred er en bedre fremgangsmåde”, opfordrede han kongresmedlemmerne.

Denne forfærdelige atomfare, kombineret med det accelererende sammenbrud i folks muligheder for at få adgang til mad, bolig, elektricitet, lægehjælp og en anstændig uddannelse, enten på grund af deres uoverkommelige omkostninger eller fordi disse livsfornødenheder ikke længere er til rådighed, har skabt kimen til en generel eksplosion blandt befolkningerne i Europa og USA. Nu kommer der i tillæg til denne krise nyheden om, at NATO og vestlige regeringer muligvis bevidst har skubbet Ukraine-konflikten ind i en direkte NATO-Rusland-konfrontation ved at sprænge rørledninger i stykker, som kunne have skaffet gas til Europa til en overkommelig pris.

Troen på, at USA står bag angrebet, dominerer diskussionen på flittigt læste alternative mediesider som NachDenkSeiten, hvis motto er: “For alle, der stadig har egne tanker”. Overvej konsekvenserne for de transatlantiske forbindelser af det, som Albrecht Müller, redaktør af dette site og en institutionel person, der tidligere har været planlægningschef for to socialdemokratiske kanslere og siddet i Forbundsdagen i syv år, skrev i dag:

“Det er endnu ikke 100 % sikkert, at USA står bag sabotagen af de to rørledninger i Østersøen. Men beviserne og interesserne taler for det... Er vi egentlig klar over, hvad det indebærer? Vores vigtigste allierede, som de fleste tyskere og det officielle Tyskland betragter som en ven i politik og medier, ødelægger transportruten for vores vigtigste energiforsyning og dermed et vigtigt fundament for industriel aktivitet i vores land... At svække en industriel konkurrent i Europa permanent. At trække industrivirksomheder væk fra Tyskland til USA! At dokumentere at USA hævder at være den eneste

verdensmagt. Vi bør være klar over, hvad det indebærer. Det er den brutale afslutning af et venskab... Vores problem er USA. I har også sørget for, at forståelsen med Rusland torpederes. Millioner af tyskere vil lide under følgerne heraf.”

Også inden for USA er der signaler om, at nogle institutioner erkender, at løgnene er gået for vidt, og at der er for meget på spil, og at det amerikanske folk hellere må mobilisere sig mod krigsfremstødet. Tirsdag aften udsendte Fox News' Tucker Carlson et frontalangreb, der rejste muligheden, endog sandsynligheden for, at USA havde sprængt Nord Stream-rørledningerne i luften, og dermed “er trådt ind i en ny fase”. En fase, hvor USA er i direkte krig mod verdens største atommagt”. Onsdag blandede den tidligere præsident Donald Trump sig og advarede med “World War III anyone?” som respons på videoen med præsident Biden, der lovede at lukke Nord Stream 2 i februar, på den ene eller anden måde. USA's ledere skal “forblive ‘cool, calm and dry’... ikke gøre tingene værre med sprængningen af rørledningen”, advarede Trump. En forhandlet aftale må “gennemføres NU”. Begge sider har brug for og ønsker det. Hele verden er involveret.” Han meldte sig frivilligt til at stå i spidsen for forhandlingerne.

Hvis det ender med at vise sig, at NATO og USA faktisk var ansvarlige for at ødelægge Nord Stream-rørledningerne, drevet til et sådant vanvid af deres kollapsende transatlantiske finanssystem, kan den gryende erkendelse af hvad det virkelig indebærer, være tilstrækkeligt til at vække befolkningerne i Europa og USA til at tvinge deres politiske ledere til at agere for at standse dette vanvid.

Foto: Brett Sayles, Pexels